

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lagar om ändring av lagen om påförande av accis, av mervärdesskattelagen, av 9 § tullagen samt av lagen om undantag för landskapet Åland i fråga om mervärdesskatte- och accislagstiftningen

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I propositionen föreslås sådana ändringar i lagen om påförande av accis, i mervärdesskattelagen, i tullagen samt i lagen om undantag för landskapet Åland i fråga om mervärdesskatte- och accislagstiftningen som föranleds av att den skattefria försäljningen i samband med resandetraffiken mellan medlemsstaterna upphör enligt Europeiska gemenskapens lagstiftning. Den skattefria försäljningen upphör den 30 juni 1999.

Enligt förslaget skulle varor som säljs till en passagerare på väg till en annan medlemsstat under en flyg- eller sjöresa inom gemenskapen, eller i skattefri butik på flygplats för att medtas som personligt resgodis bli underkastade accis, mervärdesskatt och tull från och med den 1 juli 1999.

Inom accis- och tullbeskattningsens område innebär förändringen att det inte mera, efter det att den skattefria försäljningen upphört, skulle vara möjligt att i samband med proviantering av fartyg eller flygplan i trafik inom gemenskapen accis- och tullfritt inlasta varor för att säljas till passagerarna. Accis och tull måste betalas för varorna enligt gäl-

lande bestämmelser. Den accis- och tullfria provianteringen för konsumtion ombord under resan skulle däremot fortsätta som hittills.

Inom mervärdessbeskattningsens område skulle proviantering av fartyg och flygplan i trafik mellan medlemsstaterna fortsättningsvis förbli skattefri. Försäljningen av varor för att konsumeras ombord under resan samt försäljningen av tjänster också ombord på ett sådant fartyg eller flygplan skulle förbli mervärdesskattefri.

Rätten till accis-, mervärdesskatte- och tullfria inköp för en person som reser utanför gemenskapen skulle förbli oförändrad. Lagändringen skulle inte heller påverka skatte- och tullfriheten för varor som säljs i samband med resor mellan landskapet Åland och det övriga Finland, eller de övriga medlemsstaterna, eller som säljs i samband med fartygs och flygplans resor till utlandet via landskapet.

Lagarna avses att träda i kraft den 1 juli 1999.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

	Sida
PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
ALLMÄN MOTIVERING	4
1. Inledning	4
2. Nuläge	4
2.1. Det nuvarande politiska och gemenskapsrättsliga läget	4
2.1.1. Diskussion om att fortsätta tidsfristen	4
2.1.2. Kommissionen tillkännagivande	5
2.2. Europeiska gemenskapens lagstiftning	5
2.2.1. Accisbeskattningen	5
Proviantering av fartyg och flygplan samt skattefri försäljning i resandetrafiken mellan medlemsstaterna	5
Trafik med tredje länder	8
2.2.2. Mervärdesbeskattningen	9
Skattefri försäljning i resandetrafiken mellan medlemsstaterna	9
Trafik med tredje länder	10
Proviantering av fartyg och flygplan	11
Skatteupplagringsförfarandet	11
2.2.3. Tullagstiftningen	11
2.3. Finlands lagstiftning	12
2.3.1. Lagen om påförande av accis	12
Proviantering av fartyg och flygplan i Finland för konsumtion eller försäljning ombord	12
Förråd som medförs av fartyg och flygplan	13
Passagerares rätt till accisfri införsel	13
2.3.2. Mervärdesskattelagen	13
Skattefri försäljning till passagerare	13
Proviantering av fartyg och flygplan	14
Skatteupplagringsförfarandet	14
2.3.3. Tullagen	14
2.3.4. Specialbestämmelserna om trafiken med Åland	14
Allmänt	14
Accisbeskattningen	15
Mervärdesbeskattningen	15
3. Propositionens mål och centrala förslag	16
3.1. Accisbeskattningen	16
3.2. Mervärdesbeskattningen	17
3.3. Tull	18
3.4. Specialbestämmelserna angående trafiken med Åland	19
4. Propositionens verkningar	19
4.1. Ekonomiska verkningar	19
4.1.1. Allmänt	19
4.1.2. Passagerarfartygstrafiken	20
4.1.3. Flygtrafiken	20
4.2. Administrativa verkningar	21
5. Ärendets beredning	21

6. Andra på förslaget inverkan omständigheter	21
DETALJMOTIVERING	21
1. Motivering till lagförslaget	21
1.1. Lagen om påförande av accis	21
1.2. Mervärdesskattelagen	22
1.3. Tullagen	23
1.4. Lag om undantag för landskapet Åland i fråga om mervärdesskatte- och accislagstiftningen	24
2. Ikraftträdande	24
LAGFÖRSLAGEN	25
Lag om ändring av lagen om påförande av accis	25
Lag om ändring av mervärdesskattelagen	25
Lag om ändring av 9 § tullagen	27
Lag om ändring av lagen om undantag för landskapet Åland i fråga om mervärdesskatte- och accislagstiftningen	27
BILAGA	29
Parallelltexter	29

ALLMÄN MOTIVERING

1. Inledning

Rådets direktiv 92/12/EEG om allmänna bestämmelser för punktskattepliktiga varor och om innehav, flyttning och övervakning av sådana varor, nedan *systemdirektivet*, innehåller de enhetliga, förpliktande bestämmelser som skall respekteras av Europeiska unionens medlemsstater angående accisbeskattning. Enligt direktivets 28 artikel kan medlemsstaterna från accis befria alkoholdrycker och tobaksvaror som säljs till passagerare för att medtas som resgods på resor inom gemenskapen inom ramen för vissa kvantitativa begränsningar. Artikeln tillämpas till och med den 30 juni 1999. Efter denna tidpunkt kan varor inte mera säljas obeskattade till passagerare i trafik mellan medlemsstaterna för att medtas från fartyget, utan varorna skall beskattas enligt de principer som direktivet innehåller för gemenskapens accisbeskattning.

De för alla Europeiska unionens medlemsstater förpliktande bestämmelserna om mervärdesskattesystemet finns i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter — gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund, nedan *det sjätte mervärdesskattedirektivet*.

Det temporära inre marknadssystemet för mervärdesskattning genomfördes genom rådets direktiv 91/680/EEG angående komplettering av det gemensamma mervärdesskattesystemet och angående ändring av direktivet 77/388/EEG för att avskaffa skattegränserna. I samband därmed infördes i det sjätte mervärdesskattedirektivet bestämmelserna i artikel 28 k där medlemsstaterna gavs rätt att fortsätta den skattefria försäljningen till passagerare på sjö- eller luftresa mellan medlemsländerna till och med den 30 juni 1999. Från denna tidpunkt skall mervärdesskatt erläggas i transportens avgångsland för varor som säljs till passagerare på resa inom gemenskapen för att medtas som resgods.

Gemenskapens centrala tullagstiftning utgörs av rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen, nedan *tullkodexen*, kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 om tillämpningsföreskrifter för tullkodexen samt rådets förordning nr 918/83 om upprättandet av ett

gemenskapssystem för tullbefrielse, nedan *tullfrihetsförordningen*. Import och varornas övergång till fri omsättning är som huvudregel tullpliktig, om inte gemenskapens tullagstiftning innehåller speciella tullfrihetsbestämmelser. Tullfrihetsförordningen innehåller bestämmelser om de fall så varor som övergår till fri omsättning inom gemenskapen är tullfria.

2. Nuläge

2.1. Det nuvarande politiska och gemensapsrättsliga läget

2.1.1. Diskussion om att fortsätta tidsfristen

Accis- och mervärdesskattefriheten för försäljningen till passagerare på resor med flyg eller fartyg mellan medlemsstaterna upphör den 30 juni 1999. En fortsättning av tidsfristen för den skattefria försäljningen skulle förutsätta att direktiven ändras. Kommissionen har ensamrätt på att framlägga förslag i detta avseende. Dessutom förutsätter artikel 99 i Fördraget om upprättande av Europeiska gemenskapen att medlemsstaterna fattar ett enhälligt beslut.

Vid sitt sammanträde i Wien den 11 och 12 december 1998 ombad Europeiska rådet kommissionen och rådet att överväga de sysselsättningsproblem som uppstår på grund av att den skattefria försäljningen upphör samt att utreda möjligheterna att lösa dessa problem. Såsom ett lösningsalternativ framkastades att den skattefria försäljningen kunde förlängas på viss tid.

Den 17 februari 1999 gav kommissionen till rådet ett tillkännagivande om sysselsättningsfrågorna i samband med att den skattefria försäljningen upphör (KOM (1999) 65 slutlig). Enligt kommissionen skulle upphörande av den skattefria försäljningen inte medföra märkbara, ogynnsamma, permanenta sysselsättningsverkningar. De negativa verkningarna på kort sikt skulle kompenseras på längre sikt. I tillkännagivandet säger kommissionen att en fortsättning av skattefriheten inte på ett effektivt sätt skulle lösa sysselsättningsproblemen. Den anser att existerande gemenskapsinstrument är tillräckliga. Medlemsstaterna borde utnyttja de möjligheter som de existerande och de framtida strukturfonderna erbjuder. Dessutom har

kommissionen meddelat att den är beredd att skapa ett nytt finansieringsinstrument för att lösa dessa sysselsättningsproblem.

Ecofin-rådet diskuterade upphörandet av den skattefria försäljningen och kommissionens tillkännagivandet vid sitt möte den 15 mars 1999. Såväl kommissionen som ett flertal medlemsstater motsatte sig att den skattefria försäljningen skulle fortsätta. Man kunde alltså inte uppnå enighet om en fortsättning.

2.1.2. Kommissionens tillkännagivande

Den 10 april 1999 har kommissionen publicerat ett tillkännagivande om de mervärdeskatte- och punktskatteregler som fr.o.m. den 1 juli 1999 skall tillämpas för varor som säljs till resande ombord på färjor och flygplan eller på flygplatser inom Europeiska unionen (EGT C 99, 10.4.1999, s. 20). Tillkännagivandet innehåller kommissionens uppfattning om de principer som skall tillämpas inom accis- och mervärdesbeskattningen efter det att den skattefria försäljningen upphört.

Enligt tillkännagivandet blir varor som sålts under eller före en resa inom gemenskapen och som inte är avsedda för omedelbar konsumtion underkastade accis och mervärdeskatt fr.o.m. den 1 juli 1999. Däremot fortblir accis- och mervärdeskattefriheten i kraft också efter den 1 juli 1999 för varor som säljs till passagerare på fartyg eller flygplan för omedelbar konsumtion.

Inom accisbeskattningen tillämpas skattebestämmelserna i den medlemsstat där varorna utlämnas ur skattefritt lager till konsumtion, d.v.s. lastas ombord på fartyget eller flygplanet.

Inom mervärdesbeskattningen tillämpas vid resor inom gemenskapen skattebestämmelserna i den medlemsstat varifrån resan startade.

Tilkännagivandet innehåller en definition av begreppet resa inom gemenskapen. Därmed avses en resa mellan två hamnar eller flygplatser inom gemenskapen som sker utan mellanliggande besök i hamn eller på flygplats i tredje land eller i områden utanför gemenskapens skatteområde. Denna princip tillämpas även i de fall då internationellt vatten eller luftrum passeras.

Om ett fartyg eller flygplan gör uppehåll i tredje land eller i ett territorium utanför gemenskapens skatteområde för på- och avstigning

betraktas detta som en utresa till eller en inresa från tredje land. Uppehållet får dock inte vara endast symboliskt. Varor, förutom direktkonsumtionsvaror som inhandlats av passagerare ombord på färjan eller flygplanet behandlas som varor från tredje land om de inte redan påförts accis och mervärdeskatt. När passagerare från tredje land anländer eller återkommer till gemenskapens territorium måste lämplig kontroll främst göras av medförda varors fiskala status.

Tilkännagivandet innehåller dessutom vissa principer som angår beskattningsorten och skattegrunden för accis- och mervärdesbeskattningen. En närmare redogörelse för dessa ingår i punkterna 2.2.1 och 3.2.

Gemenskapens accis- och mervärdeskattekommitteer har diskuterat tillkännagivandets principer före det publicerades. Principerna har fått omfattande stöd av medlemsstaterna.

2.2. Europeiska gemenskapens lagstiftning

2.2.1. Accisbeskattningen

Provanterning av fartyg och flygplan samt skattefri försäljning i resandetrafiken mellan medlemsstaterna

För att genomföra en enhetlig accisbeskattning tillämpas systemdirektivet på tobaksvaror, alkoholdrycker och mineraloljor, både sådana som tillverkats i Europeiska gemenskapens medlemsstater och sådana som införts till dem från områden utanför gemenskapen. Särskilda direktiv innehåller bestämmelser om en enhetlig skattebas, skattestruktur och minimiskattesatser för dessa varor. Med gemenskapen och dess medlemsstater avses deras accisområden, sådana de definieras i systemdirektivets 2 artikel. Andamålet med gemenskapens bestämmelser om accisbeskattning är att skapa konkurrensförmåligt enhetliga förutsättningar inom den inre marknaden samt att garantera att accis uppbärs enligt de principer som fastställs i direktivet i den medlemsstat där varorna levereras för konsumtion. Som ett undantag från konsumtionslandsprincipen kan medlemsstaterna från accis befria varor som utlämnas för konsumtion i vissa, i direktivet fastställda fall.

Enligt systemdirektivets artikel 23.5 kan medlemsstaterna bibehålla sina bestämmelser om fartygs och flygplans förråd till dess att gemenskapsbestämmelser om skattefrihet har

utfärdats. Bestämmelsen ingår i den artikel som gäller accisfrihet och den anses innebära att medlemsstaterna själva kan bestämma om accisfrihet för proviantering av fartyg och flygplan. Provianteringen anses omfatta fartygens och flygplanens bränsletankning samt inlastning av accisbelagda varor för att konsumeras ombord. I samband med provianteringen kan man också skattefritt inlasta varor för försäljning till passagerarna ombord för att medtas som resgods, till den del som fråga är om sådan skattefri försäljning som avses i systemdirektivets 28 artikel. Bestämmelsen ger samtidigt medlemsstaterna möjlighet att begränsa den accisfria provianteringen såsom de önskar.

Enligt systemdirektivets 28 artikel får medlemstaterna från accis befria varor som levereras från skattefri butik på flygfält eller i hamn till personer på resa inom gemenskapen till en annan medlemsstat för att medtas som personliga resgods. Enligt definitionen i denna artikel avses med resa inom gemenskapen en flyg- eller sjöresa där transportens avgångs- och destinationsort befinner sig inom olika medlemsstater. Utom de varor som levereras från skattefri butik kan från accis även befrias sådana varor som säljs till passagerare ombord på fartyg eller flygplan under en sådan resa för att medtas i hans eller hennes personliga resgods. I artikeln avsedd skattefri försäljning är tillåten endast till passagerare som har giltig biljett. Den skattefria försäljningen per passagerare är dessutom begränsad till de kvantiteter som berättigar till skattefri införsel från ett land utanför gemenskapen. Endast beskattade varor kan säljas på andra resor inom gemenskapen.

Systemdirektivets 28 artikel tillämpas till och med den 30 juni 1999. Efter denna tidpunkt kan obeskattade varor inte mera säljas till passagerare ombord på fartyg eller flygplan på resa inom gemenskapen för att medtas i land, utan sådana varor skall beläggas med accis. Detta gäller resor mellan två hamnar eller flygplatser inom gemenskapens skatteområde även i det fall att fartygets eller flygplanets resrutt går via internationellt vatten eller luftrum.

Systemdirektivet innehåller inga specialbestämmelser om tidpunkt och plats för beskattningen av varor som säljs ombord på fartyg för att medtas som resgods, utan direktivets allmänna principer tillämpas på sådana leveranser. Sådana varor för vilka ingen skattefrihetsgrund föreligger beskattas

enligt systemdirektivets 6 artikel i den medlemsstat där varorna levererats till konsumtion och enligt den tidpunkt då leveransen sker. I artikeln har leverans till konsumtion definierats som den händelse varvid man inte mera på varorna kan tillämpa eller upphör att tillämpa det s.k. temporära accisfrihetssystemet. Den i praktiken viktigaste händelsen av detta slag är att varorna överläts till konsumtion från i direktivets 4 artikel avsett accisfritt lager. På i direktivet fastställda grunder kan accisbelagda varor transporteras inom gemenskapen från ett accisfritt lager till ett annat inom ramen för det temporära accisfrihetssystemet, vilket fall accisen förfaller till betalning först i den medlemsstat där varorna uttas från lagret till skattepliktig konsumtion. Lagerhållaren har också möjlighet att inom det temporära accisfrihetssystemets ram skicka varor till en registrerad näringsidkare eller till en av lagerhållaren utsedd skatterepresentant i en annan medlemsstat under de förutsättningar som stadgas i artiklarna 16 och 17 i systemdirektivet. Det temporära accisfrihetssystemet uppgör för dessa varor då varorna tas emot, varvid accis skall erläggas i den medlemsstat där mottagningen sker.

Det ovan sagda innebär att från och med den 1 juli 1999 skall varor som levereras från butik i hamn eller på flygfält till passagerare som reser till en annan medlemsstat beskattas i den medlemsstat där butiken befinner sig, enligt den tidpunkt då man inte mera på varorna tillämpar det temporära accisfrihetssystemet. I praktiken sker detta senast den tidpunkt då varorna säljs till passageraren.

Varor som provianteras ombord på ett fartyg eller flygplan i trafik mellan medlemsstaterna för att säljas till passagerare skall från och med den 1 juli 1999 beskattas i den medlemsstat där varorna tas ombord från skattefritt lager och enligt den tidpunkt då varorna tas ut från lagret. I praktiken innebär detta att accis för varorna skall betalas enligt skattesatsen i den medlemsstat där fartyget eller flygplanet provianteras för försäljning ombord, under förutsättning att inlastningsplatsen befinner sig vid fartygets eller flygplanets rutt.

Förflyttning av varor mellan skattelager i olika medlemsstater är inte underkastad accis, enligt vad ovan anförts. Om varorna överläts från ett skattefritt lager till en registrerad näringsidkare eller till en skatterepre-

sentant i en annan medlemsstat för proviantering av fartyg eller flygplan skall varorna beskattas i de land där de tas emot. Det föreligger inte hinder för att varorna transporteras till näringsidkaren eller till skatterepresentanten ombord på det fartyg eller flygplan för vars behov de skall provianteras. Den tidigaste tidpunkt då sådana varor kan anses ha blivit emottagna för proviantering av detta transportmedel och alltså skattepliktiga i destinationsmedlemsstaten är den tidpunkt då transportmedlet anländer till denna medlemsstat. Dessutom bör beaktas att man vid provianteringen skall iaktta bestämmelserna i den medlemsstat där varorna anses ha blivit emottagna.

I fråga om kommersiell verksamhet strävar man inom accisbeskattningen till att tillämpa den s.k. konsumtionslandsprincipen. Därför innehåller systemdirektivets 7 artikel en bestämmelse om att då varor som beskattats i en medlemsstat innehålls för kommersiella ändamål i en annan medlemsstat skall de beskattas på nytt i sistnämnda medlemsstat, enligt den skattesats som gäller där. För att undvika dubbelbeskattning kan den medlemsstat som först beskattat varorna återbetala uppbyggen accis, såsom stadgas i systemdirektivets 22 artikel. En bokstavlig tolkning av systemdirektivets 7 och 22 artiklar på varor som säljs ombord på fartyg eller flygplan som trafikerar flera medlemsstaters område skulle i praktiken leda till ett komplicerat och administrativt tungrovt förfarande. För att undvika detta har medlemsstaterna och kommissionen gemensamt kommit överens om en enhetlig tolkning och tillämpning av bestämmelserna då den skattefria försäljningen upphör. Såsom konstateras i punkten 2.1.2., har kommissionen också publicerat därom ett tillkännagivande, som har fått stöd av flera medlemsstater. Enligt tillkännagivandet skulle man på de försålda varorna tillämpa den medlemsstats accissats där provianteringen sker, enligt bestämmelserna i systemdirektivets 6 artikel, ända till fartyget eller flygplanet anländer till destinationsmedlemsstatens område. Denna regel skulle tillämpas oberoende av om transportmedlets rutt går genom en annan medlemsstats skatteområde, under förutsättning att ingen mellanlandning görs på denna medlemsstats flygplats eller hamn så att passagerarna kan stiga ombord eller i land. Man anser alltså inte att systemdirektivets 7 artikel förutsätter att accis upp bärs på nytt endast av den orsak

att transportmedlets rutt går genom en annan medlemsstats territorialvatten eller luftrum. Detta är motiverat eftersom varorna inte är avsedda att konsumeras i den medlemsstat som ligger inom transportmedlets rutt. Därför kan varorna inte heller anses ha hållits för kommersiella ändamål i denna medlemsstat. Enligt det ovan sagda skulle det t.ex. vara möjligt att i ett flygplan på resa från Spanien till Finland sälja varor som lastats ombord i Spanien och som då blivit beskattade enligt spansk skattesats ända tills flygplanet anländer till Finlands territorium. Trots att varorna i verkligheten sålts i flera olika medlemsstaters luftrum skulle accis inte behöva erläggas till dessa medlemsstater.

I tillkännagivandet konstateras att enligt systemdirektivets artikel 7.1 och 7.2 skall accis uppbäras på nytt för varor som sålts ombord på fartyg eller flygplan i trafik mellan två medlemsstater också i destinationsmedlemsstaten om varorna i verkligheten hålls till salu i denna medlemsstat. Om rederierna och flygbolagen så önskar kan de dock undvika skatteplikten i destinationsmedlemsstaten genom att meddela att de inte avser att sälja varor ombord på transportmedlet inom denna medlemsstats område. Varorna kan då förvaras ombord utan skattekonsekvenser. Enligt systemdirektivets artikel 7.7 och 7.8 skall varorna dock i detta fall förses med ett förenklad ledsagardokument. Förhandsanmälan skall göras till myndigheterna för eventuell kontroll. Enligt artikel 7.9 kan medlemsstaterna dock göra bilaterala avtal om förenklade kontrollförfaranden. Om företaget i alla fall vill fortsätta försäljningen av i en medlemsstat inlastade varor också på en annan medlemsstats skatteområde skall accis betalas på nytt i denna medlemsstat. Dessutom skall säkerhet ställas på förhand för att accisen betalas. För att underlätta förfarandet kan medlemsstaterna i alla fall sinsemellan komma överens om förenklade förfaranden för att på nytt uppbära accis och för att återbetala den tidigare erlagda accisen.

Enligt det ovan sagda kunde ett företag som driver fartygstrafik mellan Finland och Tyskland sälja accisbelagda varor till tysk accissats ända till dess att fartyget anländer till Finlands territorialvatten. Därefter kunde fartyget antingen upphöra med försäljningen och undvika finsk accis, eller också kunde det fortsätta försäljningen enligt finsk accis-

sats och erlægga accis till Finland. Företaget kunde efter eget förgottfinnande tillämpa olika priser på de olika delarna av resan, eller också tillämpa en enhetlig prissättning under hela resan. Vid återresan från Finland till Tyskland kunde varorna säljas till tysk accissats så snart fartyget har lämnat finskt territorialvatten.

På resor där transportmedlet mellanlandar i flera olika medlemsstater anses varje andel av resan utgöra en separat resa. Detta gäller i ovannämnda exempel i det fall att fartyget mellanlandar i Sverige. Vid avgång från Tyskland kunde varorna säljas till tysk accissats ända till fartyget anländer till svenskt territorialvatten. Då fartyget avgår från Sverige skulle svensk accissats tillämpas på försäljningen. Under resan mellan Sverige och Finland kunde varorna inte säljas till tysk accissats ens under den del av resan som äger rum på internationellt vattenområde. Om försäljningen fortsätter ännu på finskt territorialvatten skulle varorna beskattas i Finland. Under återresan från Finland till Tyskland kunde varorna säljas till tysk accissats så snart fartyget anländer till internationellt vattenområde.

I systemdirektivets 6 artikel nämns också import, d.v.s. varors införsel från områden utanför gemenskapen till dess skatteområde såsom en händelse som anses innebära leverans av varorna till konsumtion, om varorna inte har underkastats tullsuspensionsförfarande. Accisbelagda varor som medförs av ett fartyg som anländer till en medlemsstats skatteområde från ett område utanför gemenskapen beskattas, liksom annan import till gemenskapen, i den medlemsstat där fartyget befinner sig då det anländer till gemenskapen, om grunder för skattefrihet inte föreligger. Efter det att den skattefria försäljningen upphör på resor inom gemenskapen skulle de varor som utanför gemenskapen lastats ombord på ett fartyg och som är avsedda för försäljning ombord på en resa inom gemenskapen beskattas i den medlemsstat dit fartyget anländer.

Systemdirektivets 28 artikel har, i sammanhang med dess artikel 23.5, tolkats så att den skattefria provianteringen av fartyg och flygplan enligt sistnämnda artikel kan fortsätta så att fartyget eller flygplanet fortsättningsvis kan lasta accisbelagda varor för sitt eget behov och för konsumtion ombord under resan. Sålunda är ombord konsumerade alkoholdrycker och tobaksvaror accisfria

även efter den 30 juni 1999 på fartyg och flygplan i trafik mellan medlemsländerna, om de önskar bibehålla skattefriheten till denna del. Artikeln som gäller accisfrihet för konsumtionsvaror har ansetts gälla endast varor som överläts ombord utan särskild ersättning, eller som säljs för omedelbar konsumtion. Accisfriheten gäller alltså inte varor som säljs till passagerarna för att föras i land ens i det fall att varorna kan konsumeras, eller verkligen konsumeras ombord under resan.

Den medlemsstat där den accisfria ombordlastningen äger rum har rätt att uppställa villkor och begränsningar för de accisfria leveranserna för att skilja varor avsedda att konsumeras ombord från de accisbelagda varor som är avsedda till försäljning. För att underlätta kontrollen har medlemsstaterna också möjlighet att sluta bilaterala avtal om de villkor och begränsningar som skall tillämpas vid proviantering av transportmedel i trafik mellan medlemsstaterna.

Trafik med tredje länder

I stöd av systemdirektivets artikel 23.5 kan medlemsstaterna från accis befria också provianteringsvaror ombord på fartyg och flygplan i trafik mellan en medlemsstat och ett land eller område utanför gemenskapens skatteområde, d.v.s. ett så kallat tredje land eller nationellt område, till dess att gemenskapsbestämmelser eventuellt fastställs. Skattefriheten för varor avsedda att säljas ombord på sådana fartyg och flygplan för att tas med som resgodis samt proviantering för sådan försäljning omfattas inte av begränsningarna enligt systemdirektivets 28 artikel, vilka eljest begränsar den skattefria försäljningen.

Systemdirektivet innehåller ingen uttrycklig bestämmelse om att man i skattefri butik på flygplats eller i hamn kunde sälja skattefria varor till passagerare på resa utanför gemenskapen för att medtas som resgodis. I praktiken har sådana varor dock befriats från accis. Detta är motiverat eftersom varorna inte är avsedda att konsumeras inom gemenskapens område.

Skattefriheten i samband med resor till och från tredje länder fortsätter efter den 30 juni 1999, om medlemsstaterna så önskar. Accisbelagda varor kan fortsättningsvis säljas skattefritt i butik på flygfält eller i hamn till person som reser utanför gemenskapen för

att medtas som resgods. Likaså kan varor provianteras av fartyget eller flygplanet, eller medföras av trafikmedlet till gemenskapens skatteområde också för försäljning ombord utan att betala skatt, om det är fråga om ett fartyg eller flygplan som bedriver trafik mellan en hamn eller ett flygfält inom gemenskapen och utanför denna. Såsom områden utanför gemenskapen anses också de nationella territorier som befinner sig utanför medlemsstaternas skatteområde, såsom landskapet Åland, vilka har uteslutits från det område inom vilket gemenskapens accislagstiftning tillämpas. Utom i de fall då fartyg eller flygplan trafikerar mellan gemenskapen och ett område utanför dess skatteområde kan från skatt befrias varor som säljs till passagerarna på fartyg eller flygplan som på sin resa mellan två medlemsstater mellanlandar i hamn eller på flygplats som inte hör till gemenskapens skatteområde för att ta ombord eller släppa i land passagerare. Om transportmedlets mellanlandning utanför gemenskapens skatteområde endast är symbolisk anses transportmedlet inte vara i tredjelandstrafik, utan på en resa inom gemenskapen. Enligt Europeiska gemenskapens domstols rättspraxis förutsätts i samband med så kallade kryssningsresor att passagerarna vid en mellanlandning har verkliga möjligheter att göra inköp i land. I samband med egentlig ruttrafik skulle det däremot vara tillräckligt att passagerarna vid mellanlandningen kan stiga ombord eller i land från fartyget eller flygplanet.

Under ovan nämnda förutsättningar skulle ett fartyg eller flygplan som mellanlandar i hamn eller på flygplats utanför gemenskapens skatteområde jämföras med ett transportmedel på väg ut från eller in till gemenskapen från ett utomstående område och på vilket man tillämpar bestämmelserna om trafik med tredje länder. På varor som passagerare på väg till gemenskapen, eller på väg tillbaka dit, anskaffat skattefritt skulle accis uppbäras vid införseln till den del som de för skattefri införsel fastställda gränserna överskrids. Detta förutsätter att man övervakar antingen ombord på resan eller vid införseln de inköpta eller i passagerarnas besittning befintliga varornas fiskala status. Bestämmelser om de mängder varor som passagerare som anländer till gemenskapens skatteområde kan införa skattefritt ingår i rådets direktiv 69/169/EEG om harmonisering av lagstiftningen om befrielse från om-

sättningsskatter och punktskatter på varor som införs av resande, nedan *resgodsdirektivet*. Detta direktiv stipulerar kvantitativa begränsningar för rätten att införa skattefria tobaksvaror och alkoholdrycker. En passagerare får skattefritt medföra tobaksvaror till en mängd av antingen 200 cigaretter, 100 cigarriller, 50 cigarrer eller 250 gram pip eller cigarettebak samt alkoholdrycker till en mängd av antingen 1 liter starka drycker eller 2 liter starkvin samt 2 liter vin. Den skattefria införseln av andra varor är begränsad till ett värde av 175 euro per passagerare.

Enligt systemdirektivets 8 artikel och enligt inre marknadsprinciperna skall accis betalas endast i det land där varan inköpts då en privatperson anskaffat varor för sitt eget bruk i en medlemsstat och medför dem till en annan medlemsstat. Den medlemsstat dit varorna medförs får inte beskatta dem på nytt. Principen ändras inte av att privatpersonen anländer till en annan medlemsstat med ett fartyg eller flygplan som under sin resa mellanlandar i hamn eller på flygfält utanför gemenskapens skatteområde. I motsats till varor som medförs från ett område utanför gemenskapen kan kvantitativa begränsningar inte tillämpas i samband med införseln av varor som en passagerare för sitt eget bruk har anskaffat på en annan medlemsstats skatteområde och som han eller hon hämtar med sig. Finland får i alla fall till slutet av år 2003 begränsa mängden alkoholdrycker och tobaksvaror som anskaffats för privat bruk från en annan medlemsstat. En bestämmelse om detta ingår i systemdirektivets 26 artikel.

2.2.2. Mervärdesbeskattningen

Skattefri försäljning i resandetrafiken mellan medlemsstaterna

Inom mervärdesbeskattningen bestäms beskattningslandet för varor som sålts inom gemenskapens område under transport av passagerare enligt avreseorten, i stöd av det sjätte mervärdesskattedirektivets artikel 8.1 c. Enligt nämnda bestämmelse är beskattningslandet transportens avreseland i fråga om varor som säljs ombord på fartyg, flygplan eller tåg under den del av en passagerartransport som genomförs i gemenskapen. Med sagda del avses den del av en passagerartransport som utan uppehåll utanför

gemenskapen genomförs mellan avreseorten och ankomstorten. Med avreseorten avses den första ort där passagerare första gången kan stiga ombord inom gemenskapens område. På motsvarande sätt anses ankomstorten vara den sista ort inom gemenskapen där passageraren stiger i land från transportmedlet. Vid resa tur och retur skall återresan betraktas som en separat transport.

Enligt artikel 28 k i det sjätte mervärdesskattedirektivet kan medlemsstaterna från skatt befria varor som levererats från skattefri butik och som är avsedda att medföras som personligt resgods av passagerare till en annan medlemsstat, på flyg- eller sjöresa inom gemenskapen. Med sådan leverans jämföras också leverans av varor ombord på fartyg eller flygplan under passagerartransport inom gemenskapen. Bestämmelserna gäller t.o.m. den 30 juni 1999.

Enligt artikel 28 k.1 a i direktivet avses med skattefri butik en inrättning belägen inom en flygplats eller hamn som uppfyller de villkor som behöriga myndigheter fastställt. Enligt samma punkt, stycket b avses med passagerare till en annan medlemsstat en sådan passagerare som har flyg- eller fartygstransportdokument, i vilket den omedelbara destinationsorten är en flygplats eller en hamn i en annan medlemsstat. Enligt samma punkts stycke c avses med flyg- eller sjöresa inom gemenskapen en transport som börjar inom landets territorium, såsom detta definieras i artikel 3 och vars destinationsort befinner sig inom en annan medlemsstats område.

Den övre gränsen för skattefri leverans av varor är 90 euro per person och resa. Dessutom får man skattefritt införa alkohol, tobak och andra varor underkastade kvantitativa begränsningar i motsvarande mängd som enligt resgodsdirektivet tillåts vid skattefri införsel från område utanför gemenskapen.

Enligt bestämmelsen i artikel 8.1 c i direktivet skall kommissionen senast den 30 juni 1993 till rådet överlämna en rapport som om nödvändigt åtföljs av lämpliga förslag i fråga om beskattningsort för varor som tillhandahålls för konsumtion och tjänster, inklusive restaurangtjänster för passagerare ombord på fartyg, flygplan eller tåg. Senast den 31 december 1993 skall rådet fatta beslut i saken. Till och med nämnda tidpunkt får medlemsstaterna från skatt undanta varor som säljs för konsumtion ombord.

Trots ovannämnda förpliktelse har kom-

missionen inte avgett någon rapport eller förslag och rådet har inte inom utsatt tid fattat beslut i saken. Det sjätte mervärdesskattedirektivet innehåller därför inte någon bestämmelse om skattefrihet för tjänster som tillhandahålls ombord på fartyg eller flygplan i trafik mellan medlemsstaterna, eller om skattefrihet för varor som säljs för konsumtion under resan. I praktiken har sådan försäljning dock befriats från skatt.

Från och med den 1 juli 1999 blir försäljning av varor skattepliktig då varorna säljs till passagerare ombord på fartyg eller flygplan i trafik mellan medlemsstaterna för att medtas från trafikmedlet. Skatt betalas då i transportens avreseland enligt artikel 8.1 c i direktivet. Den skattemässiga behandlingen av varor som konsumeras ombord samt av tjänster som tillhandahålls ombord förblir dock oförändrad.

Trafik med tredje länder

Det sjätte mervärdesskattedirektivet innehåller inte bestämmelser om skattefrihet för varor eller tjänster som säljs ombord på fartyg eller flygplan i trafik mellan en medlemsstat och ett område utanför gemenskapen, d.v.s. ett så kallat tredje land eller tredje område. Medlemsstaterna borde sålunda i princip beskatta sådan försäljning till den del som den sker på en medlemsstats territorialvatten eller i dess luftrum. I praktiken har sådan försäljning dock allmänt befriats från skatt. Varor som sålts ombord på sådant flygplan eller fartyg beskattas vid landstigningen i den utsträckning som förutsättningarna för skattefrihet för införsel av passagerares personliga resgods enligt resgodsdirektivet inte uppfylls.

Direktivet innehåller inte heller bestämmelser om skattefrihet för försäljning från butik på flygplats eller i hamn av varor till personer som reser utanför gemenskapen. I praktiken är också sådan försäljning skattefri.

Såsom områden utanför gemenskapen anses också de till medlemsstaternas territorium hörande nationella områden, såsom landskapet Åland, vilka har uteslutits från det område inom vilket gemenskapens mervärdesskattelagstiftning tillämpas. Utom i fråga om de fartyg och flygplan som trafikerar mellan gemenskapen och ett område utanför denna, kan från skatt befrias sådana varor som säljs till passagerare ombord på

fartyg eller flygplan som under en resa mellan två medlemsstater landar utanför gemenskapens skatteområde så att passagerare kan stiga ombord eller i land.

I fråga om varor som privatpersoner har inköpt i en annan medlemsstat för sitt eget bruk och som de själva hämtar med sig har mervärdesskatt betalats i den medlemsstat där varorna har inköpts. Den medlemsstat dit privatpersonen medför varorna kan inte beskatta dem som import. Principen ändras inte av att privatpersonen anländer till en annan medlemsstat med ett fartyg eller ett flygplan som under sin resa mellanlandar i en hamn eller på ett flygfält utanför gemenskapen. Passageraren måste i alla fall kunna bevisa att varorna har inköpts beskattade inom gemenskapens område.

Skattefriheten i samband med trafik med tredje länder förblir oförändrad också efter den 30 juni 1999.

Provisantering av fartyg och flygplan

Enligt det sjätte mervärdesskattedirektivets artikel 15.4 a skall medlemsstaterna från skatt befria leverans av varor för bunkring och proviantering av fartyg då fråga är om fartyg som används på öppna havet och som medför passagerare mot ersättning eller som användas för handels-, industri- eller fiskeriverksamhet. Till dess att gemenskapsregler träder i kraft får medlemsstaterna begränsa omfattningen av dessa undantag. Enligt punkterna 6 och 7 i artikeln skall medlemsstaterna från skatt befria leverans av varor för bunkring, tankning och proviantering av flygplan som används av företag som driver flygtrafik huvudsakligen på internationella linjer.

Anskaffning av varor i en annan medlemsstat för skattefri proviantering av ett fartyg eller ett flygplan anses inte utgöra gemenskapsinternt varuförvärv enligt artikel 28 a.1 punkt a andra stycket samt artikel 28 a.1 punkt a i direktivet.

Då en medlemsstat helt har befriat leverans av varor för dessa ändamål skall också deras import befrias från skatt enligt det sjätte mervärdesskattedirektivets artikel 14.1 a. Med import avses också införsel från område utanför gemenskapens skatteområde.

Skattefriheten för proviantering av fartyg och flygplan fortsätter efter den 30 juni 1999.

Skatteupplagringsförfarande

Enligt det sjätte mervärdesskattedirektivets artikel 28 c.E B e kan medlemsstaterna vidta särskilda åtgärder för att från skatt befria affärstransaktioner gällande bland annat sådana varor som är avsedda att inom landets område underkastas annat förfarande än tullupplagringsförfarande (skatteupplagringsförfarande). Skatteupplagringsförfarande gäller gemenskapsvaror som i stöd av nämnda bestämmelse har försatts i samma situation som varor importerade från områden utanför gemenskapen. Skattefrihet enligt tullupplagringsförfarandet gäller endast varor som importerats från områden utanför gemenskapen, eller som exporteras dit.

Såsom skattelager i fråga om varor underkastade accis avses sådana platser som enligt systemdirektivets 4 artikel, underpunkt b definieras såsom skattefria lager.

I fråga om andra varor än de som är underkastade accis kan medlemsstaterna stadga om skatteupplagringsförfarande bland annat för varor som är avsedda för:

— näringsidkare för försäljning enligt de villkor som anges i artikel 28 k,

— butiker för skattefri försäljning i den betydelse som begreppet har enligt artikel 28 k och som är avsedda för försäljning till resenärer som med flyg eller sjövägen beger sig till ett tredje land och som är undantagna enligt artikel 15,

— näringsidkare för försäljning av varorna ombord på flygplan eller fartyg under en flygning eller överfart till en ankomststat som är belägen utanför gemenskapen.

2.2.3. Tullagstiftningen

Import av varor och deras övergång till fri omsättning är som huvudregel tullpliktig, om inte gemenskapens tullagstiftning innehåller specialregler om tullfrihet. Tullfrihetsförordningen innehåller särskilda bestämmelser om de fall då varor som övergår till fri omsättning inom gemenskapens tullområde är befriade från importtull. Tullfrihetsförordningen innehåller specialregler t.ex. om tullfrihet för flyttgods, för lös egendom som studerande medför, för passagerares personliga resgods med vissa begränsningar samt för varor som införs till gemenskapen för undersökningar, analyser och prov. I vissa fall kan medlemsstaterna genom nationella bestämmelser avvika från tullfrihetsförord-

ningens regler, eller i avsaknad av gemenskapsregler tillämpa sina existerande nationella bestämmelser.

I tullfrihetsförordningens 139 artikel, b)-punkten stadgas att förordningens bestämmelser inte utgör hinder för att tillämpa existerande nationella regler för proviantering av fartyg, flygplan och tåg i internationell trafik. Eftersom det inte existerar några gemenskapsregler angående tullfrihet för provianteringsgods ingår tullfrihetsbestämmelserna fortfarande i nationell lagstiftning.

2.3. Finlands lagstiftning

2.3.1. Lagen om påförande av accis

Proviaivering av fartyg och flygplan i Finland för konsumtion eller försäljning ombord

Enligt 16 § 6 punkten i gällande lag om påförande av accis (1469/1944) är accisfria, på de villkor som tullstyrelsen bestämmer, varor avsedda för försäljning på fartyg och luftfartyg i yrkesmässig internationella trafik samt varor avsedda för konsumtion ombord på sådana fartyg samt sådana fartygs bränsle och smörjmedel. I bestämmelsen avsedd accisfri proviantering gäller samtliga accisbelagda varor.

Den accisfria provianteringen av fartyg och flygplan har dock genom 20 § lagen om påförande av accis begränsats i fråga om varor avsedda att säljas till passagerarna ombord. Där stadgas om förutsättningarna för accisfri försäljning. Enligt 2 mom. i sistnämnda paragraf är försäljningen av tobaksprodukter och alkoholdrycker ombord på fartyg eller flygplan i trafik mellan Finland och en annan medlemsstat tillåten till passagerare som innehar en giltig resebiljett. Per passagerare är försäljningen av alkoholdrycker och tobaksvaror begränsad till motsvarande mängder som kan införas accisfritt till Finland av en passagerare som kommer från ett område utanför gemenskapen.

Under de förutsättning som stadgas i 16 § 6 punkten och 20 § lagen om påförande av accis upptar den lagerhållare från vars lager varorna lastas ombord på fartyget eller flygplanet i sin accisdeklaration provianteringen som en accisfri leverans. Beskattningen kan vid behov rättas i efterskott. Motsvarande accisfrihet kan gälla också en i 7 § lagen

om påförande av accis avsedd registrerad näringsidkare och skatterepresentant i fråga om de varor som de under i lagen stadgade förutsättningar har mottagit från en annan medlemsstat. Transportmedlen kan accisfritt provianteras också med varor som importerats från områden utanför gemenskapen. Accisfriheten kan förverkligas också genom det återbäringsförfarande varom stadgas i 59 § lagen om påförande av accis.

Accis skall erläggas för sådana accisbelagda provianteringsvaror som har använts i strid med accisfrihetens förutsättningar eller till annat än accisfritt ändamål. Enligt 10 § 3 mom. lagen om påförande av accis kan accisen utkrävas såväl av den som överlätit varorna till proviantering som också av den som till accisfritt pris har anskaffat varorna av den accis skyldiga. Detta innebär accisbetalningsskyldighet också för det flyg- eller rederibolag ombord på vars fartyg varorna har lastats accisfritt.

Proviaivering av fartyg och flygplan i trafik mellan Finland och områden utanför gemenskapen för försäljning till passagerarna är inte kvantitativt begränsad enligt 20 § 1 mom. lagen om påförande av accis. I fråga om fartyg eller flygplan i yrkesmässig trafik mellan Finland och områden utanför gemenskapen är de accisbelagda varor som provianteras antingen för konsumtion eller för försäljning till passagerarna accisfria enligt 16 § 6 punkten och 20 § 1 mom. lagen om påförande av accis. Rätten för en passagerare som med ett sådant flygplan eller fartyg anländer till Finland från ett område utanför gemenskapen att införa skattefria alkoholdrycker och tobaksvaror är dock begränsad på det sätt som stadgas i 19 § lagen om påförande av accis.

Enligt 20 § 3 mom. lagen om påförande av accis är accisfri försäljning tillåten på samma villkor både ombord på fortskaffningsmedel i trafik såväl till en annan medlemsstat som till ett område utanför gemenskapen, och i skattefri butik på flygplats till person på resa till en annan medlemsstat eller till ett område utanför gemenskapen. Genom lag 1265/1996 har från bestämmelsen uteslutits försäljning på skattefri butik i hamn, eftersom sådana butiker inte har inrättats i hamnarna.

Enligt 75 § 2 mom. lagen om påförande av accis skall lagens 20 § tillämpas till och med den 30 juni 1999.

Förråd som medförs av fartyg och flygplan

Enligt 16 § 6 punkten lagen om påförande av accis gäller skattefriheten inte endast proviantering av fartyg och luftfartyg på Finlands territorium för konsumtion ombord och för försäljning under de villkor som stadgas i 20 §, utan också fartygets förråd då det anländer till Finlands tullområde. Varor som medförs av fartyget beskattas inte under i lagrummet nämnda förutsättningar, trots att i princip alla varor som införs till Finland, eller som på finskt territorium hålls för kommersiella ändamål faller inom accisbeskattningens ram. I fråga om varor som medförs av ett fartyg eller flygplan och för vilka ingen accisfrihetsgrund föreligger är mottagaren, innehavaren eller importören accisskyldiga enligt 10 § lagen om påförande av accis, beroende på den individuella situationen.

Passagerares rätt till accisfri införsel

Stadganden om de accisfria importmängderna för alkoholdrycker och tobaksvaror ingår i 19 § lagen om påförande av accis. En passagerare som anländer från ett område utanför gemenskapens skatteterminium kan accisfritt medföra alkoholdrycker, antingen en liter starka drycker eller två liter mellanprodukter samt två liter vin och 15 liter öl. Tobaksprodukter får införas till en mängd av antingen 200 cigaretter, 100 stycken cigarriller, 50 stycken cigarrer eller 250 gram pip- och cigarettobak. Utom i fråga om ölet grundar sig begränsningarna på resgodsdirektivets bestämmelser. Den kvantitativa begränsningen för öl grundar sig på den bestämmelse i systemdirektivets artikel 26 som gäller Finland. Där stadgas att införseln av öl från områden utanför gemenskapen är begränsad till samma mängd som privatpersoners rätt till införsel från andra medlemsstater.

Rätten för en passagerare som anländer till Finland med ett fartyg eller flygplan i trafik mellan Finland och en annan medlemsstat att accisfritt införa alkoholdrycker och tobaksvaror har kvantitativt begränsats i 18 § lagen om påförande av accis. Passageraren får införa en liter starka alkoholdrycker och tre liter mellanprodukter samt 5 liter vin och 15 liter öl. Tobaksprodukter får införas, alternativt antingen 300 stycken cigarrer, 150 stycken cigarriller, 75 stycken cigarrer

eller 400 gram pip- eller rökobak. Begränsningarna grundar sig på systemdirektivets 26 artikel.

*2.3.2. Mervärdesskattelagen**Skattefri försäljning till passagerare*

Enligt huvudregeln skall försäljning av varor beskattas i Finland om den finns här i landet vid överlåtelsen till köparen. Enligt 63 c § mervärdesskattelagen (1501/1993) bestäms dock försäljningslandet i fråga om varor som säljs ombord på fartyg, flygplan eller tåg under persontransport inom gemenskapen enligt avgångslandet.

Enligt 70 § 7 punkten mervärdesskattelagen betalas skatt inte på försäljning av varor ombord på fartyg eller luftfartyg i yrkesmässig internationell trafik till dem som reser utomlands. Sålunda kan varor säljas skattefritt både till dem som reser till en annan medlemsstat och till dem som reser utanför gemenskapen.

Den skattefria försäljningen av varor avsedda att medtas som resgodis till en annan medlemsstat är dock begränsad enligt 70 a § mervärdesskattelagen. Försäljningen till varje resande är skattefri till den del som varornas sammanlagda försäljningspris per resa är högst 550 mark. Försäljningspriset för en vara kan inte uppdelas på en skattefri och en skattepliktig del. Dessutom kan säljas motsvarande mängder tobaksprodukter, alkoholdrycker, parfym, toalettatten samt kaffe- och teprodukter som en passagerare får medföra skattefritt från områden utanför gemenskapen. Motsvarande skattefrihet gäller också försäljning i skattefri butik på flygplats, varmed avses ett i gemenskapens tullkodex 99 artikel avsett tullager eller i mervärdesskattelagen 72 j § avsett skattefritt lager. Mervärdesskattelagen innehåller ingen hänvisning till försäljning till passagerare från skattefri butik i hamn, eftersom sådan försäljning inte förekommer i praktiken. Enligt 70 a § 4 mom. mervärdesskattelagen är försäljning skattefri till passagerare som reser utomlands då varorna är avsedda att under resan konsumeras ombord.

Bestämmelserna i mervärdesskattelagen om skattefri försäljning vid resor inom gemenskapen grundar sig på artikel 28 k i det sjätte mervärdesskattedirektivet. Gällande mervärdesskattelag innehåller dock ingen bestämmelse om att den skattefria försälj-

ningen skall upphöra från och med den 1 juli 1999.

Ovannämnda kvantitativa och varumässiga begränsningar tillämpas inte vid försäljning ombord på ett fartyg eller flygplan som trafikerar mellan Finland och ett område utanför gemenskapen. De gäller inte heller försäljning på flygplats till en passagerare som reser utanför gemenskapen. Skattefrihetsbestämmelsen ingår i 70 b § 3 mom.

Enligt 95 § mervärdesskattelagen får passagerare som anländer till Finland från ett område utanför gemenskapen dock skattefritt medföra personligt resgodis till ett värde högst 1 100 mark. I detta belopp ingår inte tobaksprodukter, alkoholdrycker, parfym, toalettvatten samt kaffe- och teprodukter, vilka passageraren får skattefritt medföra vissa mängder. Begränsningarnas grund är gemenskapens resgodisdirektiv.

Enligt 71 § 3 punkten mervärdesskattelagen är försäljning av tjänster ombord på fartyg eller flygplan i yrkesmässig internationell trafik skattefri till dem som reser utomlands. Enligt denna bestämmelse är försäljning av bland annat serveringstjänster skattefri ombord på fartyg eller flygplan i trafik både mellan medlemsstaterna och med områden utanför gemenskapen.

Provantering av fartyg och flygplan

Enligt 70 § 7 punkten gällande mervärdesskattlag betalas inte skatt för utrustning av ett fartyg eller luftfartyg i yrkesmässig internationell trafik, eller för försäljning ombord på sådant fartyg eller flygplan. Försäljning av varor för proviantering av fartyg eller flygplan i internationell trafik är sålunda fri från mervärdesskatt. Anskaffning av varor för proviantering av fartyg eller flygplan innebär inte heller ett gemenskapsinternt förvärv i stöd av 26 c § 3 mom. mervärdesskattelagen.

Enligt 94 § 1 mom. 21 punkten mervärdesskattelagen skall mervärdesskatt inte betalas för införsel av varor som avses i 9 § tullagen. Tullfria är varor avsedda för sedvanlig proviantering av fartyg eller flygplan i yrkesmässig internationell trafik som medförs till Finlands tullområde samt bränsle och smörjmedel som fartyget eller flygplanet medför till Finlands tullområde, eller sådana varor som där levereras för fartygets eller flygplanets eget bruk. Tullfriheten gäller också varor som konsumeras ombord på

fartyget eller flygplanet på Finlands tullområde.

Skatteupplagringsförfarandet

Bestämmelserna om skatteupplagringsförfarande enligt artikel 28 c. E B e i det sjätte mervärdesskattedirektivet har intagits i 72 i och 72 j § mervärdesskattelagen.

2.3.3. Tullagen

Enligt 9 § tullagen (1466/1994) är tullfria vanliga provianteringsförmödenheter för fartyg och luftfartyg i yrkesmässig internationell trafik samt bränsle och smörjmedel som fartyget för med sig till Finlands tullområde eller som levereras till fartyget på Finlands tullområde för dess eget bruk. Tullfriheten gäller även varor som konsumeras ombord på fartyget på Finlands tullområde.

Begreppet yrkesmässig internationell trafik omfattar både flyg- och sjöresor till en annan medlemsstat. Begreppet vanliga provianteringsförmödenheter anses också omfatta varor avsedda att säljas till passagerarna för att medtas i deras personliga resgodis.

2.3.4. Specialbestämmelserna om trafiken med Åland

Allmänt

Enligt protokoll N:o 2 till fördraget om Finlands anslutning till Europeiska unionen (FördrS 103/1994) förblir landskapet Åland utanför tillämpningsområdet för de av Europeiska gemenskapens bestämmelser, vilkas ändamål är att harmonisera gemenskapens lagstiftning om mervärdesskatt, acciser och annan indirekt beskattning. Enligt protokollet anses Åland i fråga om mervärdesbeskattningen utgöra ett tredje område och i fråga om acciser ett nationellt område utanför direktivens tillämpningsområde.

Undantaget gör det möjligt att i trafiken mellan landskapet Åland och gemenskapen fortsätta den skattefria försäljningen till passagerare ombord på fartyg och flygplan också efter juni 1999 då skattefriheten upphör i annan trafik mellan medlemsstaterna. Bakgrunden till att detta undantag förhandlades var uttryckligen från första början att den mervärdesskatt- och accisfria försäljningen till resande ansågs viktig för Ålands trafik-

förbindelser och därigenom för landskapets ekonomi.

Accisbeskattningen

Enligt 28 § 2 och 3 punkterna lagen om undantag för landskapet Åland i fråga om mervärdesskatte- och accislagstiftningen (1266/1996), nedan *speciallagen*, tillämpas bestämmelserna i 16 § 6 punkten och 20 § 1 mom. lagen om påförande av accis angående skattefri proviantering av fartyg och flygplan i trafik med tredje länder då fråga är om flygplan som bedriver yrkesmässig trafik mellan landskapet Åland och det övriga Finland, eller om fartyg eller flygplan som bedriver yrkesmässig trafik mellan Finland och ett område utanför Europeiska gemenskapen eller mellan Finland och annan medlemsstat så att transporten innefattar en landing i landskapet Åland. Försäljningen av tobaksprodukter och alkoholdrycker på sådana flygplan och fartyg till den som reser mellan Åland och det övriga Finland för att medtas som resgods har dock enligt 30 § speciallagen begränsats per passagerare till de mängder som berättigar till skattefri införsel från områden utanför gemenskapen. Dessutom är införseln av öl begränsad till två liter per passagerare.

Enligt 28 § 1 punkten speciallagen för Åland samt enligt 16 § 6 punkten och 20 § 1 mom. lagen om påförande av accis är proviantering för konsumtion eller för försäljning ombord dessutom accisfri då fartyget eller flygplanet trafikerar mellan landskapet Åland och en annan medlemsstat i gemenskapen än Finland, eller mellan Åland och ett land utanför gemenskapen.

I fråga om fartyg i trafik mellan landskapet Åland och andra nordiska länder än Finland samt i fråga om fartyg i sådan trafik mellan Finland och andra nordiska länder att fartyget mellanlandar i landskapet Åland tillämpas på skattefri proviantering för försäljning till passagerarna ombord dessutom de i 29 § speciallagen avsedda begränsningar som beror på överenskommelsen angående proviantering av passagerarfartyg i trafik mellan hamnar i Danmark, Finland, Norge och Sverige (FördrS 30/1969), nedan *den nordiska provianteringsöverenskommelsen*.

Bestämmelserna om skattefri proviantering tillämpas inte på fartyg som bedriver trafik enbart mellan landskapet Åland och det övriga Finland.

Enligt 28 och 30 § speciallagen för Åland samt enligt 20 § 3 mom. lagen om påförande av accis är varor som från skattefri butik på flygplats levereras till passagerare för att medtas som resgods också accisfria under motsvarande villkor som gäller försäljning under resa i flygplan.

Mervärdesbeskattningen

I fråga om mervärdesbeskattningen är försäljning ombord på flygplan i linjetrafik mellan landskapet Åland och övriga Finland samt motsvarande försäljning på flygplats skattefri. I fråga om försäljning ombord på fartyg gäller skattefriheten endast fartyg som trafikerar internationella linjer.

Skattefriheten för varor som är avsedda att medtas som resgods är dock begränsad till att gälla alkohol-, tobaks-, sötsaks- och kosmetikprodukter. Skattefriheten för alkohol- och tobaksprodukter har begränsats till motsvarande mängder som gäller för den skattefria införseln. Den skattefria försäljningen av öl är dock begränsad till två liter per passagerare. Ombord på fartyg är den skattefria försäljningen av andra än ovannämnda produkter inte begränsad. Ovannämnda begränsningar gäller försäljning till passagerare från landskapet Åland till andra delar av Finland eller till landskapet från andra delar av Finland, vilka innehar biljett eller annat motsvarande dokument för resan. Bestämmelserna om skattefrihet ingår i 12 § speciallagen för Åland. Skattefriheten gäller också varor avsedda att konsumeras ombord.

I stöd av 12 § speciallagen för Åland och 70 § 7 punkten mervärdesskattelagen är försäljning ombord på fartyg och flygplan i trafik mellan landskapet Åland och en annan medlemsstat än Finland, eller med ett land utanför gemenskapen befriad från skatt. Skattefriheten gäller också den som med fartyg eller flygplan reser mellan Finland och en annan medlemsstat, om en mellanlandning i landskapet Åland ingår i transporten.

I stöd av 13 § speciallagen för Åland samt 70 § 3 mom. mervärdesskattelagen är försäljning på flygplats i landskapet till passagerare som reser till en annan medlemsstat än Finland, eller till ett land utanför gemenskapen skattefri.

I stöd av 70 § 7 punkten och 94 § 21 punkten mervärdesskattelagen är försäljning och import av varor för proviantering av

fartyg eller flygplan i yrkesmässig internationell trafik skattefri. I fråga om proviantering av fartyg tillämpas på passagerarfartyg i utrikestrafik lagen om beskattning i vissa fall av varor, som säljes ombord på passagerarfartyg i utrikestrafik (397/1969), nedan *provianteringssskattelagen*, då fråga är om ett fartyg i trafik mellan landskapet Åland och övriga nordiska länder, eller om ett fartyg i trafik mellan det övriga Finland och de andra nordiska länderna som mellanlandar på Åland. Skatter enligt nämnda lag skall dock inte uppbäras för den mängd alkoholdrycker, öl, tobaksvaror, choklad och andra sötsaker, parfymvaror, kosmetika och toalettmiddel som motsvarar fartygspassagerarnas behov och inte heller för den mängd andra varor som motsvarar fartygspassagerarnas behov, om deras pris per enhet vid leveransen till fartyget inte överstiger 385 mark. Skatten är inte avdragbar vid mervärdesbeskattningen.

Provianteringen av fartyg i trafik enbart mellan landskapet Åland och det övriga Finland är underkastad mervärdeskatt med normal avdragsrätt.

3. Propositionens mål och centrala förslag

3.1. Accisbeskattningen

Skattefriheten enligt systemdirektivets 28 artikel för varor som under fartygs- eller flygresor mellan medlemsstaterna säljs till passagerare för att medtas som resgods upphör den 30 juni 1999. Detta förutsätter att motsvarande bestämmelser om skattefrihet upphävs i lagen om påförande av accis.

Enligt förslaget skulle man inte mera från och med den 1 juli 1999 i butik på flygplats kunna överlåta skattefria varor till en passagerare som reser till en annan medlemsstat, utan accis skulle betalas för varorna på samma sätt som för andra varor som i Finland levereras till skattepliktig konsumtion.

Enligt förslaget skulle man inte mera då accisfrihetsbestämmelsen upphävs, ombord på fartyg eller flygplan på resa mellan medlemsstaterna kunna skattefritt proviantera accisbelagda produkter för att under resan säljas till passagerarna för att medtas i deras personliga resgods. För varorna skulle accis betalas då de levereras till fartyget eller flygplanet från det temporära accisfrihetssystemet. I praktiken skulle accis för varor som lastas ombord på fartyget eller flygplanet i

Finland betalas av den auktoriserade lagerhållare från vars lager varorna lastas ombord. I fall provianteringen äger rum i en annan medlemsstat skulle den finska lagerhållaren, enligt de bestämmelser i lagen om påförande av accis som gäller det temporära accisfrihetssystemet, ha möjlighet att accisfritt transportera varorna till en annan medlemsstat för att beskattas där i samband med ombordlastningen.

På motsvarande sätt skulle skattefriheten upphöra för förråd som ett fartyg eller flygplan medför då det anländer från ett område utanför gemenskapen, till den del som varorna ombord säljs under den del av resan som äger rum mellan medlemsstaterna för att av passagerarna medtas som resgods.

Såsom en fartygs- eller flygresa mellan medlemsstaterna skulle anses en resa mellan två hamnar eller flygfält inom gemenskapens skatteområde, också i det fall att fartyget eller flygplanet under sin resa rör sig på internationellt vatten eller luftrum, eller inom ett område utanför gemenskapen utan att där göra en sådan mellanlandning eller ett sådant uppehåll som avses i punkt 2.2.1 i denna proposition (tredje lands trafik). Detta skulle motsvara nuvarande praxis.

I stöd av den tolkning som förklaras under punkt 2.2.1 ovan skulle varor som beskattats i en annan medlemsstat i samband med proviantering av fartyg eller flygplan inte beskattas i Finland om varorna de facto inte hålls till salu inom Finlands skatteområde.

Accisfriheten för varor som konsumeras ombord på fartyg och flygplan i yrkesmässig internationell trafik skulle förbli oförändrad. Såsom internationell trafik anses också fartygs- och flygresor mellan Finland och en annan medlemsstat. Därför kunde också sådana transportmedel fortfarande provianteras med accisfria varor för konsumtion ombord.

Andringar i sak skulle inte heller göras av de bestämmelser som gäller accisfri försäljning ombord på fartyg eller flygplan i trafik mellan Finland och ett område utanför gemenskapen, eller ombord på ett transportmedel som utanför gemenskapen gör ett sådant uppehåll som avses ovan i punkt 2.2.1. I det fall att passagerare kan stiga ombord eller i land från fartyg eller flygplan på ett område utanför gemenskapen kunde detta transportmedel provianteras skattefritt på nuvarande sätt, också till den del som varorna är avsedda att säljas för att av passagerarna medtas i deras personliga resgods. Motsvarande skat-

tefrihet skulle fortfarande gälla för provianteringsförråd som medförs av fartyg och flygplan som anländer till gemenskapen från ett utomstående område. Alkoholdrycker och tobaksvaror som medförs av passagerare som anländer eller återvänder till Finlands skatteområde på sådana fartyg eller flygplan skulle beskattas på nuvarande sätt i samband med införseln till den del som de i 19 § lagen om påförande av accis stadgade införselmängderna överskrider. Bestämmelserna om skattefrihet för varor som en passagerare medför föreslås dock bli preciserade så att i de fall då passageraren kan bevisa att de medförda varorna inköpts på gemenskapens skatteområde skulle man på införseln tillämpa bestämmelserna i 18 § lagen om påförande av accis angående skattefri införsel för passagerare som anländer från en annan av gemenskapens medlemsstater. En sådan bestämmelse skulle motsvara systemdirektivets 8 artikel, enligt vilken varor som inköpts av en privatperson och som medförs av honom eller henne beskattas i den medlemsstat där varorna har inköpts. Denna rätt begränsas i alla fall av den undantagsrätt som Finland erhållit att begränsa mängden alkoholdrycker och tobaksvaror som medförs av en passagerare från en annan medlemsstat.

Varor som från skattefri butik på flygplats levereras till passagerare på resa utanför gemenskapen skulle fortsättningsvis vara accisfria. Bestämmelsen som gäller butikerna skulle dock preciseras till att motsvara praxis så att en sådan butik skulle förutsättas vara ett sådant skattefritt lager som avses i 7 § 2 punkten lagen om påförande av accis. Detta skulle vara ett ur praktisk synpunkt ändamålsenligt arrangemang. Varorna skulle då kunna levereras till den skattefria butiken från andra skattefria lager inom ramen för det temporära accisfrihetssystemet eller från områden utanför gemenskapen. Tullstyrelsen skulle på ansökan bevilja tillstånd att hålla skattefritt lager. Skattelagstiftningen uppställer inte i och för sig hinder för att från skattefri butik sälja varor också till beskattat pris till passagerare på resa till en annan medlemsstat. Kontrollsynpunkter borde dock tas i beaktande då tillstånd beviljas att hålla skattefritt lager, eller då man överväger tillståndsvillkoren. I fråga om försäljning av alkoholdrycker måste man dock ta i beaktande bestämmelserna angående detaljhandel i alkohollagen (1143/1994).

3.2. Mervärdesbeskattningen

Den omständigheten att bestämmelsen om skattefrihet i artikel 28 k i det sjätte mervärdesskattedirektivet om försäljning under fartygs- och flygresor mellan medlemsstaterna och om försäljning i skattefri butik upphör att gälla den 30 juni 1999 förutsätter att motsvarande bestämmelser i mervärdesskattelagen upphävs.

Enligt förslaget skulle försäljning av varor för att medtas som personligt resgods av passagerare på resa till en annan medlemsstat bli mervärdesskattepliktig från och med den 1 juli 1999. Skattefria butiker på flygplatser skulle inte mera kunna skattefritt sälja varor till en person som reser till en annan medlemsstat. Skatt skulle också erläggas för försäljning av sådana varor till passagerare på resa till en annan medlemsstat under sjö- eller lufttransporten inom gemenskapen.

Beskattningslandet skulle i dessa fall bestämmas enligt passagerartransportens avgångsland. Till exempel skulle de flygbolag och rederier som bedriver trafik mellan Finland och Sverige erlagga mervärdesskatt till Finland för försäljning under resor som går från Finland till Sverige. På motsvarande sätt skulle mervärdesskatten erläggas till Sverige för sådana varor som säljs under återresan från Sverige till Finland. I fråga om resor inom gemenskapen har det ingen betydelse ur mervärdesbeskattningens synvinkel om varorna sålts inom avgångs- eller ankomstmedlemsstatens lufttrum eller territorialvatten, eller på internationellt område.

I fråga om försäljning av varor att medtas i passagerarnas personliga resgods på en sådan resa från en medlemsstat till en annan där fartyget eller flygplanet mellanlandar i en tredje medlemsstat skulle man tillämpa avgångsmedlemsstatens skatteregler om resan kan anses utgöra en enda transport. Till exempel på en flygresor från Finland till Förenade Kungariket med mellanlandning i Danmark skulle man tillämpa finsk mervärdesskatt under hela resan. I praktiken skulle frågan om resan utgöra en enda transport avgöras på basen av t.ex. tidtabeller eller flygnummer.

Om en resa mellan medlemsstaterna omfattar en mellanlandning utanför gemenskapen skulle samma regler som i fråga om resor utanför gemenskapen tillämpas på dessa delar av resan. En förutsättning skulle dock vara att uppehållet inte är enbart sym-

boliskt. I detta avseende tillämpas inom mervärdesbeskattningen samma regler som inom accisbeskattningen (se ovan punkt 2.2.1)

Försäljningen av varor för konsumtion ombord under resan skulle fortsättningsvis vara skattefri också då varorna säljs under en passagerartransport mellan medlemsstaterna.

Den omständighet att artikel 28 k i direktivet upphör att gälla skulle inte heller ha någon inverkan på försäljningen av tjänster under resan, även om tjänsterna sålts under en passagerartransport mellan medlemsstaterna. Dessa tjänster skulle såsom hittills förbli skattefria.

Försäljning av varor och tjänster ombord på fartyg eller flygplan i trafik mellan Finland och ett tredje land för att medtas som personligt resgods samt försäljning från skattefri butik på flygplats till passagerare på väg utanför gemenskapen skulle sålunda fortsättningsvis vara skattefria. Införsel av varor är dock skattepliktig till den del som importmängden överstiger de gränser som uppställts för skattefri import.

Försäljning, gemenskapsinternt förvärv och import av varor för att proviantera i yrkesmässig internationell trafik varande fartyg och flygplan skulle fortsättningsvis förbli skattefria. Detta skulle gälla också transportmedel i trafik mellan medlemsstaterna.

Europeiska gemenskapens mervärdesskattekommitté har diskuterat tolkningen av bestämmelserna om den skattefria provianteringen i det sjätte mervärdesskattedirektivet. Man har dock inte kommit till några definitiva slutsatser angående omfattningen av den skattefria provianteringen. Frågan är därför öppen på gemenskapsnivå. Dessutom påverkas provianteringen skattemässiga behandling av möjliga kommande arrangemang liknande de tidigare överenskommelserna mellan de nordiska länderna (se punkt 6). Därför görs i detta sammanhang inga förslag om inskränkning av den skattefria provianteringen. Dess omfattning kan i alla fall i framtiden bli föremål för förnyad prövning.

Enligt den bestämmelse som ingår i artikel 28 c. E B e i det sjätte mervärdesskattedirektivet kan medlemsstaterna bestämma om att tillämpa skatteupplagringsförfarande bland annat i fråga om varor som är avsedda för leverans till skattskyldig under de omständigheter som avses i artikel 28 k, det vill säga för att säljas i skattefri butik på

flygplats till dem som reser till en annan medlemsstat, eller under en sjö- eller flygtransport till en annan medlemsstat, för att medtas som resgods. Mervärdesskatt skall inte betalas för försäljning av sådana varor till skatteupplager eller för försäljning av varor underkastade skatteupplagringsförfarande. Man kan anse att det faktum att tillämpningstiden för artikel 28 k i direktivet upphör leder till att man inte mera efter den 30 juni 1999 kunde tillämpa skatteupplagringsförfarande på varor som i anknytning till passagerartransport mellan medlemsstaterna levereras beskattade. I samband med att varorna underkastas skatteupplagringsförfarande skulle det dock i praktiken vara svårt att särskilja varor som skall säljas beskattade, respektive obeskattade. Därför skulle man enligt förslaget såsom hittills kunna tillämpa skatteupplagringsförfarande på varor, trots att dom senare säljs beskattade till en passagerare som reser till en annan medlemsstat. Det är dock i någon mån osäkert om detta förfarande är förenligt med gemenskapsrätten och frågan kan därför i framtiden komma att upptas till förnyad prövning.

3.3. Tull

Med provianteringsvaror avses konsumtionsvaror som används för att tillfredsställa behovet ombord på respektive trafikmedel. Begreppet sedvanlig proviantering i tullagen anses omfatta också varor som säljs till passagerarna för att medtas i deras resgods.

Från och med den 1 juli 1999 jämföras försäljning till passagerarna på resor mellan medlemsstaterna av varor som medtas i deras resgods med annan accis- och/eller mervärdesskattepliktig försäljning på gemenskapens område. Enligt bestämmelserna i tullkodexen och tullfrihetsförordningen skall sådana varor som huvudregel förtullas för övergång till fri omsättning och tull skall betalas. Artikel 139, punkt b) i tullfrihetsförordningen ger dock medlemsstaterna möjlighet att bibehålla tullfriheten för provianteringsvaror.

Ett bibehållande av tullfriheten för provianteringsvaror som säljs till passagerarna på resor mellan medlemsstaterna för att medtas som resgods skulle dock ge en omotiverad konkurrensfördel för vissa försäljningsställen på den inre marknaden, vilka beskattningsmässigt i övriga avseenden jämföras med

annan detaljhandel. Ett bibehållande av tullfriheten skulle också förorsaka en omotiverad konkurrenssnedvridning mellan importerade och i medlemsstaterna tillverkade varor.

För att skapa likvärdiga konkurrensförutsättningar mellan på ena sidan alla på den inre marknaden verksamma försäljare och på den andra sidan mellan i medlemsstaterna tillverkade och från tredje länder importerade varor föreslås att 9 § tullagen ändras så att tullfria inte mera skulle vara sådana varor som säljs till en passagerare på resa till en annan medlemsstat för att medtas i passagerarens resgods.

I det praktiska tullarbetet ges varor likvärdig behandling i fråga om tulluppbörd och annan indirekt beskattning. Provianteringsvaror för fartyg och flygplan i trafik utanför gemenskapen skulle fortfarande förbli skattefria. Enligt artikel 139 b) punkten i tullfrihetsförordningen kan man låta bli att uppbära tull för sådana tredje lands varor som är befriade från accis och mervärdesskatt. Därför föreslås att man i 9 § tullagen bibehåller bestämmelsen att med resa till en annan medlemsstat avses en resa som inte omfattar mellanlandning på ett område som hör till gemenskapens tullområde, men som är utanför dess skatteområde.

Den nordiska provianteringsöverenskommelsen som trädde i kraft år 1969 gäller fortfarande. Den angår proviantering av fartyg i trafik mellan hamnar i Finland, Sverige, Danmark och Norge. Provianteringsskattelagen som stiftades för att sätta överenskommelsen i kraft tillämpas endast på sådana fartyg i trafik mellan Finland, Sverige eller Danmark som tar i land på eller vars avgångsort är i landskapet Åland. Dessutom tillämpas lagen på passagerarfartyg i trafik mellan Finland och Norge. Enligt provianteringsskattelagen är leverans av varor till fartygen som huvudregel tullpliktig. Tull uppbärs dock inte för den mängd alkoholdrycker, öl, tobaksvaror, choklad och andra sötsaker, parfymvaror, kosmetika och toalettmedel som motsvarar fartygspassagerarnas behov och inte heller för den mängd andra varor som motsvarar fartygspassagerarnas behov, om deras pris per enhet vid leveransen till fartyget inte överstiger 385 mark. För klarhetens skull föreslås att i 9 § tullagen intas en hänvisning till provianteringskattelagen.

Proviaivering av sådana varor som är avsedda att konsumeras under resan skulle

fortsättningsvis förbli tullfria.

3.4. Specialbestämmelserna angående trafiken med Åland

Eftersom landskapet Åland inte hör till Europeiska gemenskapens skatteområde skulle varor avsedda att säljas för att medtas som resgods ombord på sådana fartyg och flygplan i trafik mellan medlemsstaterna som mellanlandar i landskapet Åland så att passagerare kan stiga i land och ombord, förbli befriade från accis och mervärdesskatt. Varor avsedda för försäljning ombord på fartyg eller flygplan i trafik mellan landskapet Åland och ett område utanför gemenskapens skatteområde, eller till andra medlemsstater än Finland samt också ombord på flygplan i trafik mellan landskapet Åland och det övriga Finland skulle fortsättningsvis förbli skattefria. På grund av att den skattefria försäljningen fortsätter skulle sådana fartyg och flygplan fortsättningsvis kunna provianteras med varor underkastade accis för att säljas till passagerarna.

Skattefriheten för tjänster som levereras, eller för varor som konsumeras ombord på fartyg eller flygplan i ålandstrafiken skulle också förbli oförändrad.

På grund av de ändringar som föreslås i lagen om påförande av accis samt i mervärdesskattelagen skulle bestämmelserna i speciallagen för Åland revideras. De föreslagna ändringarna är tekniska till sin natur.

4. Propositionens verkningar

4.1. Ekonomiska verkningar

4.1.1. Allmänt

Den statsfinansiella inverkan av att den skattefria försäljningen upphör är förhållandevis neutral. Det är närmast fråga om att de fartygs- och flygbolag som bedriver internationell trafik och skattefri försäljning samt om att Luftfartsverket måste anpassa sig till det nya läget. Anpassningen inom fartygstrafiken underlättas av landskapet Ålands särställning, som erhöles i samband med medlemsförhandlingarna till Europeiska unionen samt av flygtrafikens positiva utveckling.

Bedömningen av de ekonomiska verkningarna av att den skattefria försäljningen upphör har gjorts på basen av tillgängliga utredningar och genom att höra sakkunniga. Då

beräkningar saknas har de eventuella positiva verkningarna på sysselsättningen och andra faktorer inte tagits i beaktande. Den skattefria försäljningen utgör en verksamhet som subsidieras via beskattningen. Den förbättrar på ett avgörande sätt fartygs- och flygtrafikens verksamhetsförutsättningar, men den kan snedvrída konkurrensen mellan olika näringsgrenar. Till och med ett delvis avskaffande av den skattefria försäljningen kunde ha en positiv inverkan på konsumtion och näringsverksamhet i land. Också denna påföljd är svår att beräkna.

Den omständighet att dels den skattefria försäljningen i fartygstrafiken överflyttas till sådana rutter som möjliggör en fortsatt skattefrihet, dels att provianteringen av fartyg och flygplan flyttar till länder med låg skattesats samt också andra arrangemang på grund av att den skattefria försäljningen upphör medför att statens mervärdesskatte- och accisintäkter ökar endast obetydligt, eller inte alls som en omedelbar följd av att den skattefria försäljningen upphör. Man kan också anta att de indirekta konsekvenserna, såsom ändringar av passagerarmängderna eller rederibolagens personal eller användningen av mellaninsatsvaror, kommer att bli förhållandevis obetydliga. Relativt sett skulle sysselsättningen minska mest inom flygtrafikens, vars förluster kan uppskattas till cirka 100 personarbetsår. Inverkan på sysselsättningen gäller främst flygfälts- och lagerpersonalen samt i mindre omfattning själva flygpersonalen.

Värdet av den skattefria försäljning som i Finland verksamma rederi- och flygbolag bedriver för att av passagerarna medtas som resgods i land var något under tre miljarder mark år 1996. Därav var fartygstrafikens andel cirka 80 och flygtrafikens andel cirka 20 procent. Gemenskapspassagerarnas andel av försäljningen var något över 80 inom fartygstrafiken och 60 procent i flygtrafikens.

4.1.2. Passagerarfartygstrafiken

Enligt en utredning gjord år 1996 av Företagsekonomiska Forskningsinstitutet utgör försäljningen i kiosker och butiker cirka 40 procent av inkomsterna inom passagerarfartygstrafiken. Den skattefria försäljningens stora betydelse tvingar rederibolagen att då den upphör på inre marknadsrutter trafikera sådana rutter där försäljningen kan fortsätta. Finska rederibolag har möjlighet att behålla

den skattefria försäljningen i trafiken till Stockholm och till Tyskland genom att ändra sina rutter och genom att ta i land i Estland eller i landskapet Åland. Planeringen av alternativa rutter medför dock problem på grund av tidtabellerna, ökade hamnavgifter och bränslekostnader. Den trånga hamnen i Tallinn och miljöproblemen i Ålands skärgård måste också beaktas vid ruttplaneringen.

I trafiken över Kvarken upphör den skattefria försäljningen. Antalet passagerare på ruten Vasa-Umeå är något under en miljon per år och denna mängd har beräknats minska till en tredjedel på grund av att den skattefria försäljningen upphör och på grund av att biljettpriserna då måste höjas. Den direkta förlusten av arbetsplatser inom färjetrafiken skulle uppgå till cirka 300 personarbetsår och den indirekta förlusten skulle uppgå till cirka 200 personarbetsår inom hotell- och turistnäringen i det fall att trafiken mellan Vasa och Umeå skulle upphöra helt och hållet. I samband med behandlingen av budgetförslaget för år 1999 beslöts att Finlands och Sveriges trafikministerier fortsätter sina underhandlingar om stöd för kvarkentrafiken. Enligt en utredning gjord av den arbetsgrupp som övervägt frågan skulle behovet av subsidier uppgå till cirka 30 miljoner mark per år. I förhandlingarna med Sverige har man utgått ifrån att vardera landets andel är 50 procent av denna summa.

4.1.3 Flygtrafikens

Den skattefria försäljningen upphör i trafiken mellan medlemsstaterna, men fortsätter vid resor utanför gemenskapen. Butiker på sådana regionala flygplatser där utrikesflygen nästan uteslutande går till andra medlemsstater kommer att stängas såsom olönsamma. Slutet på den skattefria försäljningen förorsakar en inkomstminskning på cirka 80 miljoner mark för Finnair och cirka 40 miljoner för Luftfartsverket. Det sistnämndas inkomstminskning består främst av frångångna hyresinkomster. Flygbolagen torde sträva till att kompensera inkomstminskningen genom att effektivisera sin verksamhet och genom att minska sina kostnader, men också genom att höja sina biljettpriser t.ex. för charterresor där den skattefria försäljningens betydelse är klart större än i fråga om den reguljära trafiken.

4.2. Administrativa verkningar

Inom accisbeskattningen måste tullverket granska tillståndsvillkoren för de lagerhållare som provianterar fartyg och flygplan på grund av att den skattefria försäljningen och provianteringen upphör i trafiken inom gemenskapen. Samtidigt ökar behovet av att övervaka de skattefria lagren, eftersom man från lagren kan leverera både accisbelagda och accisfria varor till fartyg och flygplan. Andringen ökar också i någon mån distrikts-tullkamrarnas beskattnings- och bevaknings-uppgifter om accisbelagd försäljning åger rum ombord. De ökade uppgifterna inom beskattningen kan dock skötas med nuvarande resurser.

Inom övervakningen och granskningen av beskattningen kommer tyngdpunkten, såsom hittills, att läggas på granskningen av varuleverantörerna, provianteringen, fartygens och flygplanens totalkonsumtion samt av deras bokföring. Granskning av passagerarnas införselgävor utförs enligt behov, på basen av ett system grundat på erfarenhet och riskanalys. Ur tullverkets synpunkt utgår man ifrån att propositionen inte kommer att kräva tilläggsresurser.

5. Ärendets beredning

Propositionen har beretts såsom tjänstearbete inom finansministeriet. Vid ärendets beredning har man hört Tullstyrelsen, Skattestyrelsen, Ålands landskapsstyrelse samt representanter för rederierna och flygsektorn.

6. Andra på förslaget inverkan omständigheter

Det nya system som träder i kraft den 1

juli 1999 skapar ett läge där det kan bli aktuellt att mellan medlemsstaterna komma överens om nya förfaranden för beskattning och kontroll. På resor mellan medlemsstaterna måste man försäkra sig om att varor som är avsedda för konsumtion ombord under resan inte säljs till passagerarna för att medtas som resgods.

En passagerare som anländer från en annan medlemsstat, men vars resa går via ett land eller område utanför gemenskapens skatteterritorium skulle inom ramen för det nya systemet skattefritt få införa både varor inköpta i en annan medlemsstat och varor som anskaffats skattefritt ombord. De skattefritt inköpta varornas mängd och värde får dock inte överstiga gränsen för tillåten skattefri införsel. Kontrollresurserna är dock begränsade.

Frågorna som gäller kontrollen av den skattefria försäljningen i trafiken mellan de nordiska länderna har behandlats redan före det att Finland och Sverige anslöt sig till Europeiska unionen. För att underlätta kontrollen har man slutit både den nordiska provianteringsöverenskommelsen och överenskommelsen om beskattning av resgods i resandefrafiken mellan Finland, Danmark, Norge och Sverige samt om skattefri försäljning på flygplats i dessa länder (FördrS 33—34/1981).

Det nya system som träder i kraft den 1 juli 1999 leder sannolikt till en situation där de tidigare avtalen måste upptas till förnyad granskning. I detta sammanhang blir det aktuellt att föra förhandlingar både med de nordiska och med de övriga medlemsstaterna. Därför är det möjligt att bestämmelserna om proviantering och försäljning av varor i den internationella resandefrafiken kan komma att upptas till förnyad prövning.

DETALJMOTIVERING

1. Motivering till lagförslaget

1.1. Lagen om påförande av accis

19 §. Paragrafen innehåller bestämmelser angående kvantitativa begränsningar i fråga om den skattefria införseln av tobaksprodukter och alkoholdrycker medförda av en per-

son som anländer till Finland från ett område utanför gemenskapens skatteområde. Bestämmelsen tillämpas också på passagerare som anländer med fartyg eller flygplan i trafik mellan Finland och ett område utanför gemenskapens skatteområde, eller med ett sådant fartyg eller flygplan som bedriver trafik inom gemenskapen så att trafikmedlet

under sin resa mellanlandar i en hamn som inte hör till gemenskapens skatteområde för att avlämna eller ta ombord passagerare.

Till paragrafens 2 mom. skulle fogas en bestämmelse varigenom man skulle klargöra rätten till skattefri införsel för en passagerare i sådana fall då de medförda tobaksvarorna eller alkoholdryckerna har inköpts i en annan medlemsstat, t.ex. före passageraren stigit ombord på transportmedlet. Man skulle i sådana fall skulle man tillämpa lagens 18 § som innehåller bestämmelser om kvantitativa begränsningar för den skattefria införseln av tobaksprodukter och alkoholdrycker som medförs av en privatperson till Finland från en annan medlemsstat. En förutsättning skulle dock vara att passageraren på ett tillförlitligt sätt kan bevisa att han eller hon har köpt varorna inom gemenskapens skatteområde. Detta skulle vara nödvändigt därför att passageraren också har möjlighet att under sin resa inköpa sådana varor som inte har beskattats i gemenskapen.

Samtidigt skulle man såsom obehövlig upphäva bestämmelsen i paragrafens 2 mom, enligt vilken en passagerare som anländer från ett område utanför gemenskapen skall för beskattning uppge de mängder alkoholdrycker och tobaksvaror som överstiger den skattefria mängden. En sådan anmälningsplikt följer redan av 4 och 24 § lagen om påförande av accis.

20 §. Ur paragrafen skulle strykas bestämmelserna om accisfrihet för försäljning i samband med resandetrafik mellan medlemsstaterna. I stöd av 1 mom. skulle skattefri försäljning fortfarande vara möjlig till passagerare ombord på fartyg eller flygplan i yrkesmässig trafik mellan Finland och ett land utanför gemenskapen, eller som under sina resa mellanlandar utanför gemenskapen för att ta ombord eller lämna i land passagerare. Sådana fartyg och flygplan kunde sålunda fortsättningsvis skattefritt provianteras också för försäljning ombord på det sätt som avses i 16 § 6 punkten lagen om påförande av accis.

I stöd av paragrafens 2 mom. skulle skattefri försäljning till passagerare också vara möjlig i skattefri butik på flygplats för att medtas som resgods, om försäljningen äger rum till en passagerare som reser utanför gemenskapen. I momentet skulle för klarhetens skull preciseras att en sådan butik skulle vara i lagens 7 § 2 punkt avsett skattefritt lager. Butiken skulle i så fall vara för-

plikttad att ha ett sådant av Tullstyrelsen beviljat tillstånd som avses i lagens 8 §. Detta skulle motsvara nuvarande praxis.

75 §. Enligt paragrafens 2 mom. skall stadgandena i 20 § tillämpas till och med den 30 juni 1999. Eftersom det föreslås att sistnämnda paragraf fortfarande skulle innehålla bestämmelser om accisfri försäljning till passagerare vid resor mellan Finland och områden utanför gemenskapen skulle lagens 75 § 2 mom. upphävas.

1.2. Mervärdesskattelagen

26 c §. I paragrafens 3 mom. 1 punkten skulle göras en sådan hänvisningsrevision, vilken föranleds av förslaget att till 70 § fogas ett nytt 2 mom.

26 d §. I paragrafens 3 mom. skulle göras en hänvisningsrevision motsvarande den i 26 c §.

70 §. Enligt 70 § 7 punkten skall skatt inte betalas för försäljning av en vara för utrustande av ett fartyg eller luftfartyg i yrkesmässig internationell trafik eller för försäljning ombord på ett sådant fartyg, och försäljning ombord på ett sådant fartyg till dem som reser utomlands. I stöd av denna bestämmelse skulle försäljning till fartyg eller flygplan för deras proviantering och försäljning för att konsumeras ombord under resan samt för att säljas till passagerare för att medtas som resgods från Finland till ett område utanför gemenskapen, eller därifrån till Finland förbli skattefri såsom hittills.

Försäljning av varor för att medtas i passagerarnas personliga resgods vid resa till en annan medlemsstat är underkastad mervärdesskatt från och med den 1 juli 1999. En bestämmelse om skatteplikt för sådan försäljning skulle ingå i nya 2 mom. i 70 §. Skatteplikten skulle gälla försäljning under sådan persontransport inom gemenskapens område som avses i lagens 63 c §.

70 a §. Enligt gällande 70 a § är försäljning skattefri då fråga är om varor som är avsedda att medtas som bagage av passagerare till en annan medlemsstat och som säljs i skattefri butik på flygplats eller ombord på fartyg eller flygplan under resan, med i paragrafen stadgade begränsningar. Skattefriheten för nämnda försäljning upphör den 30 juni 1999 då artikel 28 k i det sjätte mervärdesskattedirektivet inte mera kan tillämpas. Därför skulle paragrafens 1—3 mom. upphävas från och med den 1 juli 1999.

Enligt paragrafens 4 mom. är annan försäljning av varor till passagerare utomlands ombord på ett fartyg eller luftfartyg på resa till en annan medlemsstat skattefri om varorna är avsedda att konsumeras ombord. Skattefriheten skulle fortfa ra att gälla i fråga om försäljning av varor ombord på resa inom gemenskapen för att konsumeras under resan i stöd 70 § 1 mom. 7 punkten. Paragrafens 4 mom. skulle upphävas som onödigt.

70 b §. Enligt gällande 70 b § 3 mom. 1 satsen betalas skatt inte på försäljning på en plats som avses i 70 a § 1 mom. 1 punkten av varor som medförs som bagage till en passagerare som reser utanför gemenskapen. Den skattefria försäljningen till passagerare som reser utanför gemenskapen för att medtas som resgods skulle såsom hittills förbli skattefri. Eftersom 70 b § 3 mom. innehåller en hänvisning till 70 a § 1 mom. 1 punkten, vilken föreslås bli upphävd, skulle hänvisningen till tullagen enligt artikel 99 i tullkodexen samt till sådant lager på flygplats som avses i 72 j § ingå i 70 b § 3 mom.

72 i §. Skatteupplagringsförfarande skulle enligt nuvarande praxis tillämpas på varor som är avsedda att säljas till resande utomlands ombord på fartyg eller flygplan, eller i skattefri butik på flygplats. Detta skulle också gälla varor som senare eventuellt skulle säljas inklusive skatt till en resande till en annan medlemsstat. I paragrafens 2 mom. skulle göras en sådan hänvisningsrevision, vilken föranleds av att 70 § ändras. Dessutom skulle införas en hänvisning till det föreslagna nya 70 § 2 mom. samt en bestämmelse om att tillämpa skatteupplagringsförfarande på varor som säljs på sådan plats som avses i 70 b § 3 mom. till passagerare som reser till en annan medlemsstat. Hänvisningen till 70 a §, vilken föreslås bli upphävd, skulle strykas.

94 §. I paragrafens 1 mom. 9 punkten skulle göras en motsvarande hänvisningsrevision som i 26 c §.

Den gällande mervärdesskattelagens 94 § 1 mom. 21 punkten angår varor som är tullfria enligt tullagens 9 §. I paragrafen stadgas bl.a. om tullfrihet för varor avsedda för proviantering av fartyg och flygplan i yrkesmässig internationell trafik. Tullagens 9 § föreslås bli ändrad så att tullfriheten inte mera skulle omfatta varor som är avsedda att säljas ombord på fartyg eller flygplan på resa till en annan medlemsstat för att av passagerarna medtas som resgods. Import av

provanteringsvaror skulle dock fortfarande förbli befriad från mervärdesskatt. Detta system är motiverat för neutralitetens skull eftersom försäljning av inhemska varor för provianteringsändamål skulle förbli skattefri såsom hittills. Därför skulle till 94 § 1 mom. 21 punkten göras en sådan revision, vilken föranleds av att tullagen 9 § ändras.

95 §. Den gällande mervärdesskattelagens 95 § 1 och 2 mom. innehåller bestämmelser om rätt för en passagerare som anländer till Finland från ett område utanför gemenskapen att skattefritt införa personligt resgods. Paragrafens 2 mom. innehåller en hänvisning till 70 a § 2 mom. som föreslås bli upphävt. För klarhetens skull föreslås att förteckningen över de mängder alkohol- och tobaksprodukter samt andra varor som skattefritt får införas skulle ingå i paragrafens 2 mom. Andringen är lagteknisk.

1.3. Tullagen

9 §. I paragrafen stadgas om tullfrihet för varor avsedda för att proviantera fartyg eller flygplan in yrkesmässig internationell trafik. Sådana varor är även varor avsedda att säljas till passagerarna för att medtas i deras resgods.

För att sådana varor som säljs under resor mellan medlemsstaterna för att av passagerarna medtas i deras resgods skall bli tullpliktiga föreslås att till paragrafen som undantagsbestämmelse fogas ett nytt 4 mom. Enligt detta moment skulle sådana tredjeland svaror inte vara tullfria, vilka säljs till resande till en annan medlemsstat för att medtas i deras resgods. Med resa till en annan medlemsstat skulle förstås en sådan resa som inte omfattar mellanlandning utanför gemenskapens tullområde, eller mellanlandning på en ort som befinner sig inom gemenskapens tullområde, men utanför dess skatteområde. Med gemenskapens skatteområde förstås det skatteområde som definieras i systemdirektivet och i sjätte mervärdesskattedirektivet.

Om fartyget eller flygplanet under sin resa till en annan medlemsstat, på annat sätt än rent symboliskt, skulle mellanlanda på eller avvika till en hamn eller ett flygfält som befinner sig på gemenskapens tullområde, men utanför dess skatteområde skulle provianteringsvaror avsedda att säljas till passagerarna för att medtas i deras resgods förbli tullfria. Den föreslagna bestämmelsen grun-

dar sig på tullfrihetsförordningens 139 artikel, b)-punkten samt på strävan att ordna tullverksamheten på ett ändamålsenligt sätt.

Provianteringsskattelagen gäller fartygstrafik mellan landskapet Åland och Sverige eller Danmark, mellan fastlands-Finland och Sverige eller Danmark via landskapet Åland samt fartygstrafik mellan Finland och Norge. Lagens bestämmelser om tullfrihet skulle fortfarande tillämpas. För klarhetens skull en hänvisning till provianteringsskattelagen intas i tullagens 9 § nya 4 mom.

1.4. Lag om undantag för landskapet Åland i fråga om mervärdesskatte- och accislagstiftningen.

8 §. I paragrafens 1 och 2 mom. skulle göras en sådan hänvisningsrevision, vilken föranleds av förslaget att till 70 § mervärdesskattelagen fogas ett nytt 2 mom.

12 §. I lagens 12 § 1 och 2 mom. stadgas om försäljning av varor och tjänster ombord på fartyg eller flygplan till passagerare från landskapet Åland till andra delar av Finland, eller därifrån till landskapet. Till paragrafens 1 mom. skulle fogas en motsvarande hänvisningsrevision som till 8 §. I paragrafens 2 mom. 1 punkten skulle göras en hänvisningsrevision enligt vilken hänvisningen till 70 a § 2 mom. mervärdesskattelagen skulle ändras till att gälla lagens 95 § 2 mom.

Enligt paragrafens 4 mom. tillämpas mervärdesskattelagens 70 a § 1 mom. 2 punkten inte på försäljning till en resande till en annan medlemsstat, om avreseorten för transporten är belägen i landskapet Åland eller om transporten innefattar ett uppehåll i landskapet Åland. Nämnade försäljning skulle fortfarande vara skattefri i stöd av 70 § 1 mom. 7 punkten mervärdesskattelagen. Bestämmelsen som utesluter tillämpning av 70 a §, vilken föreslås bli upphävd, kunde också upphävas såsom obehövlig.

13 §. Paragrafen innehåller bestämmelser om skattefrihet för varor som säljs på flygplats för att medtas som resgoods. Enligt paragrafens 3 mom. tillämpas mervärdesskattelagens 70 a § 1 mom. 1 punkt inte på försäljning av varor på flygplatser belägna i landskapet Åland. Ovannämnda försäljning skulle fortfarande förbli skattefri i stöd av

paragrafens 1 mom. och 70 b § 3 mom. mervärdesskattelagen. Bestämmelsen som utesluter tillämpning av 70 a §, vilken föreslås bli upphävd, kunde också upphävas såsom obehövlig.

28 §. Paragrafens hänvisning till 20 § lagen om påförande av accis skulle ändras.

Paragrafens 1 mom. skulle innehålla en bestämmelse om skattefri proviantering av fartyg och flygplan i Ålandstrafiken för konsumtion ombord och för försäljning till passagerarna för att medtas som resgoods. Den skattefria provianteringen av de i bestämmelsen avsedda fartygen och flygplanen skulle fortsätta såsom tidigare.

Paragrafens 2 mom. skulle för klarhetens skull innehålla en särskild bestämmelse om skattefrihet för varor som säljs på flygplats i samband med flygresor till och från Åland. Enligt den föreslagna 20 § 2 mom. lagen om påförande av accis skulle försäljning av varor underkastade accis i skattefri butik på flygplats för att medtas som resgoods av passagerare som reser utanför gemenskapen vara skattefri. Skattefrihet skulle fortfarande tillämpas också på försäljning i skattefri butik på flygplats i landskapet till person som reser till en annan medlemsstat, eller utanför gemenskapen. Enligt denna bestämmelse skulle också sådana varor vara skattefria som säljs i skattefri butik på flygplats till passagerare som reser från landskapet till andra delar av Finland, eller därifrån till landskapet. Skattefriheten för varor som säljs till sådana passagerare skulle såsom hittills vara begränsad till de mängder varom stadgas i 30 § speciallagen för Åland.

2. Ikraftträdande

Lagförslagen är avsedda att träda i kraft den 1 juli 1999.

Inom mervärdesbeskattningen skulle lagarna tillämpas när en såld vara har levererats, ett gemenskapsinternt varuförvärv har gjorts, skyldigheten att betala skatt för en importerad vara har uppstått, en vara har tagits i eget bruk eller en vara har överförts från upplagringsförfarande 1 juli 1999 eller därefter.

Med stöd av vad som ovan anförts föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

1.

Lag

om ändring av lagen om påförande av accis

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs 75 § 2 mom. lagen den 29 december 1994 om påförande av accis (1469/1994)
samt
ändras 19 § 2 mom. och 20 §,
sådan 20 § lyder i lagarna 900/1995 och 1265/1996, som följer:

19 §

Tobaksprodukter och alkoholdrycker som i 1 mom. avsedd person bevisar sig ha inköpt beskattade i en annan medlemsstat är dock accisfria i den utsträckning som stadgas i 18 §.

20 §

Accisfria är produkter som på fartyg eller luftfartyg i yrkesmässig internationell trafik mellan Finland och ett land utanför gemenskapen säljs till passagerare för att medföras som resgods.

Accisfria är produkter som säljs i skattefri butik på flygplats till en passagerare som reser till ett område utanför gemenskapen för att medföras som resgods. Med skattefri butik avses ett i 7 § 2 punkten nämnt skattefritt lager.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1999.

Lagen skall tillämpas på produkter som efter lagens ikraftträdande utlämnas från skattefritt lager, som mottas från en annan medlemsstat, som införts från ett område utanför gemenskapen eller som innehas i Finland i kommersiellt syfte.

2.

Lag

om ändring av mervärdesskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs 70 a § mervärdesskattelagen av den 30 december 1993 (1501/1993), sådan den lyder i lagarna 1486/1994, 1767/1995 och 1264/1996,
ändras 26 c § 3 mom. 1 punkten, 26 d § 3 mom, 70 § 7 punkten, 70 b § 3 mom, 72 i § 2 mom, 94 § 1 mom. 9 och 21 punkten samt 95 § 2 mom.,
sådana 26 c § 3 mom. 1 punkten, 26 d § 3 mom, 70 § 7 punkten, 70 b § 3 mom., 72 i § 2 mom. och 94 § 1 mom. 9 och 21 punkten lyder i nämnda lag 1767/1995 samt 95 § 2 mom., sådant det lyder i nämnda lag 1486/1994, samt
fogas till 70 §, sådan den lyder i nämnda lagar 1486/1994 och 1767/1995, i stället för det 2 mom. som upphävts genom lagen 1486/1994, ett nytt 2 mom, som följer:

26 c §

Det är inte heller fråga om ett gemenskap-sinternt förvärv, om

1) skatt inte skulle betalas på försäljning av varan med stöd av 58 § eller 70 § 1 mom. 6 eller 7 punkten, om försäljningen skulle ske i Finland,

26 d §

Som transportmedel betraktas dock inte sådana fartyg eller luftfartyg som med stöd av 58 § eller 70 § 1 mom. 6 punkten kan säljas skattefritt.

70 §

Skatt betalas inte på följande slag av för-

säljning:

7) försäljning av en vara för utrustande av ett fartyg eller luftfartyg i yrkesmässig internationell trafik eller för försäljning ombord på ett sådant fartyg och försäljning ombord på ett sådant fartyg till dem som reser utomlands, om inte annat stadgas i 2 mom.

Skatt betalas på försäljning av varor till person som reser till en annan medlemsstat för att medtas som resgoods, om försäljningen äger rum ombord på ett fartyg eller luftfartyg under sådan persontransport som avses i 63 c §.

70 b §

Skatt betalas inte på försäljning i ett på en flygplats beläget tullager enligt artikel 99 i tullkodexen eller på försäljning i ett lager enligt 72 j § av varor för att medföras som bagage till dem som reser till ett område utanför gemenskapen. Till en person som har sin hemort i Norge får dock skattefritt säljas endast alkoholdrycker, tobaksprodukter, choklad- och konfektyrvaror, parfymer, kosmetiska preparat och toalettmiddel.

72 i §

Vad 1 mom. stadgas tillämpas också på andra varor, om varorna är avsedda för en näringsidkare att säljas enligt 70 § 1 mom. 7 punkten och 2 mom. eller 70 b § 3 mom. eller för att säljas på en plats som avses i 70 b § 3 mom. till resande till en annan medlemsstat för att medtas som bagage.

94 §

Skattefri är import av följande varor

9) fartyg som avses i 58 § 1 mom. och

luftfartyg, reservdelar och utrustning som avses i 70 § 1 mom. 6 punkten,

21) varor som enligt 9 § 1—3 mom. tullagen är tullfria och varor avsedda i 4 mom. i nämnda paragraf,

95 §

En resande som avses i 1 mom. får som personligt resgoods skattefritt införa i detta moment avsedda varor till högst följande mängder:

— 200 cigaretter, eller 100 cigarriller, eller 50 cigarrer eller 250 gram pip- och cigarettobak,

— 1 liter destillerade drycker och starka alkoholdrycker med en alkoholhalt som överstiger 22 volymprocent, eller 2 liter destillerade drycker, starka alkoholdrycker och vin- eller alkoholbaserade aperitifer, alkoholdrycker med en alkoholhalt på högst 22 procent, samt mousserande viner och starkviner,

— 2 liter icke-mousserande viner,

— 50 gram parfym,

— 0,25 liter eau de toilette,

— 100 gram te eller 40 gram teextrakt och essens, samt

— för resande över 15 år 500 gram kaffe eller 200 gram kaffeextrakt och essens.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1999.

Denna lag tillämpas då en såld vara har levererats, ett gemenskapsinternt förvärv har gjorts, skyldigheten att betala skatt för en impoterad vara har uppstått, en vara har tagits i eget bruk eller en vara har överförts från upplagringsförfarande efter att lagen har trätt i kraft.

3.

Lag**om ändring av 9 § tullagen**

I enlighet med Riksdagens beslut ändras 9 § 1 mom. tullagen av den 29 december 1994 (1466/1994), sådant det lyder i lag 331/1996, samt fogas till 9 §, sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lag 331/1996 och lag 1104/1998, ett nytt 4 mom. som följer:

9 §

Tullfria är vanliga provianteringsförmödenheter för fartyg och luftfartyg i yrkesmässig internationell trafik samt bränsle och smörjmedel som fartyget för med sig till Finlands tullområde eller som levereras till fartyget på Finlands tullområde för dess eget bruk, om inte i 4 mom. annat stadgas. Tullfriheten gäller även varor som konsumeras ombord på fartyget på Finlands tullområde.

medlemsstat för att medtas i passagerarens resgods. Med resa till en annan medlemsstat avses resa som inte omfattar mellanlandning i ett område utanför gemenskapens tullområde eller skatteområde. Angående tullplikt för varor som säljs till passagerare tillämpas dessutom stadgandena i lagen om beskattning i vissa fall av varor som säljes ombord på passagerarfartyg i utrikes trafik (397/1969).

Tullfria är dock inte varor avsedda att säljas till passagerare på resa till en annan

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1999.

4.

Lag**om ändring av lagen om undantag för landskapet Åland i fråga om mervärdesskatte- och accislagstiftningen**

Enligt riksdagens beslut upphävs 12 § 4 mom. och 13 § 3 mom. lagen om undantag för landskapet Åland i fråga om mervärdesskatte- och accislagstiftningen av den 30 december 1996 (1266/1996), samt ändras 8 §, 12 § 1 mom. och 2 mom. 1 punkten samt 28 § som följer:

8 §

Vad som stadgas i 70 § 1 mom. 1—4 punkten samt 71 § 1 och 5 punkten mervärdesskattelagen tillämpas också då en vara transporteras från någon annan del av landet till landskapet Åland eller från landskapet Åland till någon annan del av landet. Skattefriheten enligt 70 § 1 mom. 3 och 4 punkten samt 71 § 5 punkten i nämnda lag förutsätter i detta fall inte att köparen är en utlänning som inte är skattskyldig i Finland.

Vad som stadgas i 70 § 1 mom. 1—4 punkten samt 71 § 1 och 5 punkten mervärdesskattelagen tillämpas också då en vara transporteras från landskapet Åland till en annan medlemsstat.

12 §

Vid tillämpning av 70 § 1 mom. 7 punkten och 71 § 3 punkten mervärdesskattelagen anses varan eller tjänsten ha blivit såld till en passagerare som reser utomlands på ett fartyg eller ett luftfartyg i yrkesmässig internationell trafik också då den har sålts till någon som reser på ett fartyg i yrkesmässig internationell trafik eller på ett luftfartyg i yrkesmässig trafik från landskapet Åland till någon annan del av landet eller från någon annan del av landet till landskapet och denna passagerare har en resebiljett eller något annat motsvarande dokument för transporten i fråga.

Den försäljning av varor som avses i

1 mom. är skattefri endast till den del den gäller

1) de produkter som nämns i 95 § 2 mom. mervärdesskattelagen och högst till de mängder som anges i nämnda lagrum,

28 §

Vad som i 16 § 6 punkten och 20 § 1 mom. lagen om påförande av accis stadgas om fartyg eller luftfartyg i yrkesmässig internationell trafik tillämpas också då fråga är om

1) fartyg eller luftfartyg i yrkesmässig trafik mellan landskapet Åland och ett land utanför gemenskapen eller en annan medlemsstat än Finland,

2) luftfartyg i yrkesmässig trafik mellan landskapet Åland och det övriga Finland, eller

3) fartyg eller luftfartyg i yrkesmässig trafik mellan Finland och ett land utanför gemenskapen eller en annan medlemsstat på sådant sätt att transporten innefattar ett uppehåll i landskapet Åland.

Vid tillämpningen av 20 § 2 mom. lagen om påförande av accis anses produkterna ha blivit sålda till en passagerare som reser utanför gemenskapen också då de säljs till en passagerare som reser från landskapet Åland till en annan del av Finland, till en annan medlemsstat eller utanför gemenskapen, eller från en annan del av Finland till landskapet.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1999.

I fråga om accisbeskattningen tillämpas denna lag på produkter som efter lagens ikraftträdande utlämnas från skattefritt lager, som mottas från en annan medlemsstat, som införts från ett område utanför gemenskapen eller som innehålls i Finland i kommersiellt syfte.

I fråga om mervärdesbeskattningen tillämpas denna lag när en såld vara har levererats, skyldigheten att betala skatt för en importerad vara har uppstått eller vara har tagits i eget bruk efter att lagen trätt i kraft.

Helsingfors den 7 maj 1999

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

Minister Suv-Anne Siimes

1.

Lag**om ändring av lagen om påförande av accis**

I enlighet med riksdagens beslut
 upphävs 75 § 2 mom. lagen den 29 december 1994 om påförande av accis (1469/1994),
 samt
 ändras 19 § 2 mom. och 20 §,
 sådan 20 § lyder i lagarna 900/1995 och 1265/1996, som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

19 §

Den som medför i denna paragraf avsedda produkter i större mängder än vad som enligt stadgandena är accisfritt, skall uppge de överstigande mängderna för beskattning såsom stadgas om tull. Om den accis, som skall betalas för den överskjutande delen, stadgas i respektive lag om accis.

Tobaksprodukter och alkoholdrycker som i 1 mom. avsedd person bevisar sig ha inköpt beskattade i en annan medlemsstat är dock accisfria i den utsträckning som stadgas i 18 §.

20 §

Accisfria är produkter som på fartyg eller luftfartyg i yrkesmässig internationell trafik mellan Finland och ett land utanför gemenskapen säljs till passagerare för att medföras som resgods.

Accisfria är produkter som under en transport på ett fartyg eller luftfartyg mellan Finland och en annan medlemsstat för att medföras som resgods säljs till en sådan passagerare som har en resebiljett eller något annat motsvarande dokument för transporten i fråga. Försäljningen av tobaksprodukter och alkoholdrycker är dock per passagerare och resa accisfri högst till de mängder som nämns i 19 §.

Vad som i 1 och 2 mom. stadgas om produkter som medförs som resgods tillämpas på motsvarande sätt när sådana produkter i skattefria butiker på en flygplats säljs till passagerare som avses i nämnda moment.

20 §

Accisfria är produkter som på fartyg eller luftfartyg i yrkesmässig internationell trafik mellan Finland och ett land utanför gemenskapen säljs till passagerare för att medföras som resgods.

Accisfria är produkter som säljs i skattefria butik på flygplats till en passagerare som reser till ett område utanför gemenskapen för att medföras som resgods. Med skattefria butik avses ett i 7 § 2 punkten nämnt skattefritt lager.

75 §

Stadgandena i 20 § tillämpas till och med den 30 juni 1999.

(2 mom. upphävs)

*Denna lag träder i kraft den 1 juli 1999.
 Lagen skall tillämpas på produkter som*

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

efter lagens ikraftträdande utlämnas från skattefritt lager, som mottas från en annan medlemsstat, som införts från ett område utanför gemenskapen eller som innehas i Finland i kommersiellt syfte.

2.

Lag

om ändring av mervärdesskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs 70 a § mervärdesskattelagen av den 30 december 1993 (1501/1993), sådan den lyder i lagarna 1486/1994, 1767/1995 och 1264/1996,

ändras 26 c § 3 mom. 1 punkten, 26 d § 3 mom., 70 § 7 punkten, 70 b § 3 mom., 72 i § 2 mom., 94 § 1 mom. 9 och 21 punkten samt 95 § 2 mom.,

sådana 26 c § 3 mom. 1 punkten, 26 d § 3 mom., 70 § 7 punkten, 70 b § 3 mom., 72 i § 2 mom. och 94 § 1 mom. 9 och 21 punkten lyder i nämnda lag 1767/1995 samt 95 § 2 mom., sådant det lyder i nämnda lag 1486/1994, samt

fogas till 70 §, sådan den lyder i nämnda lagar 1486/1994 och 1767/1995, i stället för det 2 mom. som upphävts genom lagen 1486/1994, ett nytt 2 mom., som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

26 c §

Det är inte heller fråga om ett gemenskap-sinternt förvärv, om

1) skatt inte skulle betalas på försäljning av varan med stöd av 58 § eller 70 § 6 eller 7 punkten, om försäljningen skulle ske i Finland,

Det är inte heller fråga om ett gemenskap-sinternt förvärv, om

1) skatt inte skulle betalas på försäljning av varan med stöd av 58 § eller 70 § 1 mom. 6 eller 7 punkten, om försäljningen skulle ske i Finland,

26 d §

Som transportmedel betraktas dock inte sådana fartyg eller luftfartyg som med stöd av 58 § eller 70 § 6 punkten kan säljas skattefritt.

Som transportmedel betraktas dock inte sådana fartyg eller luftfartyg som med stöd av 58 § eller 70 § 1 mom. 6 punkten kan säljas skattefritt.

70 §

Skatt betals inte på följande slag av försäljning:

7) försäljning av en vara för utrustande av ett fartyg eller luftfartyg i yrkesmässig internationell trafik eller för försäljning ombord på ett sådant fartyg, och försäljning ombord på ett sådant fartyg till dem som reser utomlands, om inte något annat stadgas i 70 a §.

7) försäljning av en vara för utrustande av ett fartyg eller luftfartyg i yrkesmässig internationell trafik eller för försäljning ombord på ett sådant fartyg och försäljning ombord på ett sådant fartyg till dem som reser utomlands, om inte annat stadgas i 2 mom.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

Skatt betalas på försäljning av varor till person som reser till en annan medlemsstat för att medtas som resgods, om försäljningen äger rum ombord på ett fartyg eller luftfartyg under sådan persontransport som avses i 63 c §.

70 a §

Skatt betalas inte på försäljning enligt 2 och 3 mom. av varor som medförs som bagage till passagerare som har biljett eller motsvarande dokument för sjö- eller lufttransport till en annan medlemsstat, om försäljningen sker

1) i ett på en flygplats beläget tullager enligt artikel 99 1 tullkodexen eller lager enligt 72 j §, eller

2) ombord på ett fartyg eller luftfartyg under transport till en annan medlemsstat.

Försäljningen av de varor som nämns i detta moment är skattefri bara till den del försäljningen åt varje passagerare inte överstiger följande mängder:

— 200 cigarretter eller 100 cigarriller eller 50 cigarrer eller 250 gram pip- och cigaret-tobak,

— 1 liter destillerade drycker och starka alkoholdrycker med en alkoholhalt som överstiger 22 volymprocent, eller 2 liter destillerade drycker, starka alkoholdrycker och vin- eller alkoholbaserade aperitifer, alkoholdrycker med en alkoholhalt på högst 22 volymprocent, samt mousserande viner och starkviner,

— 2 liter icke-mousserande viner,

— 50 gram parfym,

— 0,25 liter eau de toilette,

— 100 gram te eller 40 gram teextrakt och essens, och

— för resande över 15 år 500 gram kaffe eller 200 gram kaffeextrakt och essens.

Försäljningen per passagerare av andra varor än de som nämns i 2 mom. är skattefri till den del summan av varornas försäljningspriser per resa är högst 550 mark. Försäljningspriset på en enskild vara kan inte delas upp i en skattefri och en skattepliktig del.

Annan försäljning av varor under sådan transport som avses i 1 mom. 2 punkten till den som reser utomlands är skattefri, om varorna är avsedda att konsumeras ombord på fartyget.

70 a §

(upphävs)

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

70 b §

Skat betalas inte på försäljning av varor som medförs som bagage på en plats som avses i 70 a § 1 mom. 1 punkten till den som reser utanför gemenskapen. Till en person som har sin hemort i Norge får dock skattefritt säljas endast alkoholdrycker, tobaksprodukter, choklad- och konfektyrvaror, parfumer, kosmetiska preparat och toalettmiddel.

Skatt betalas inte på försäljning *i ett på en flygplats beläget tullager enligt artikel 99 i tullkodexen eller på försäljning i ett lager enligt 72 j §* av varor för att medföras som bagage till dem som reser till ett område utanför gemenskapen. Till en person som har sin hemort i Norge får dock skattefritt säljas endast alkoholdrycker, tobaksprodukter, choklad- och konfektyrvaror, parfym, kosmetiska preparat och toalettmiddel.

72 i §

Vad 1 mom. stadgas tillämpas också på andra varor, om varorna är avsedda för en näringsidkare att säljas enligt 70 § 7 punkten, 70 a § eller 70 b § 3 mom.

Vad 1 mom. stadgas tillämpas också på andra varor, om varorna är avsedda för en näringsidkare att säljas enligt 70 § 1 mom. 7 punkten och 2 mom, eller 70 b § 3 mom. eller för att säljas på en plats som avses i 70 b § 3 mom. till resande till en annan medlemsstat för att medföras som bagage.

94 §

Skattefri är import av följande varor

9) fartyg som avses i 58 § 1 mom. och luftfartyg, reservdelar och utrustning som avses i 70 § 6 punkten,

9) fartyg som avses i 58 § 1 mom. och luftfartyg, reservdelar och utrustning som avses i 70 § 1 mom. 6 punkten,

21) varor som enligt 9 § 1—3 mom. tullagen är tullfria,

21) varor som enligt 9 § 1—3 mom. tullagen är tullfria *och varor avsedda i 4 mom. i nämnda paragraf,*

95 §

En resande som avses i 1 mom. får som personligt resgods skattefritt införa produkter som avses i 70 a § 2 mom. i högst den mängd stadgas i nämnda lagrum.

En resande som avses i 1 mom. får som personligt resgods skattefritt införa *i detta moment avsedda varor till högst följande mängder:*

— 200 cigaretter, eller 100 cigarriller, eller 50 cigarrer eller 250 gram pip- och cigarettobak,

— 1 liter destillerade drycker och starka alkoholdrycker med en alkoholhalt som överstiger 22 volymprocent, eller 2 liter destillerade drycker, starka alkoholdrycker och vin- eller alkoholbaserade aperitifer, alkoholdrycker med en alkoholhalt på högst 22 volymprocent, samt mousserande viner och

*Gällande lydelse**Föreslagen lydelse*

starkviner,
 — 2 liter icke-mousserande viner,
 — 50 gram parfym,
 — 0,25 liter eau de toilette,
 — 100 gram te eller 40 gram teextrakt och
 essens, samt
 — för resande över 15 år 500 gram kaffe
 eller 200 gram kaffeextrakt och essens.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1999.
Denna lag tillämpas då en såld vara har levererats, ett gemenskapsinternt förvärv har gjorts, skyldigheten att betala skatt för en importerad vara har uppstått, en vara har tagits i eget bruk eller en vara har överförs från upplagringsförfarande efter att lagen trätt i kraft.

3.**Lag****om ändring av 9 § tullagen**

I enlighet med Riksdagens beslut ändras 9 § 1 mom. tullagen av den 29 december 1994 (1466/1994), sådant det lyder i lag 331/1996, samt fogas till 9 §, sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lag 331/1996 och lag 1104/1998, ett nytt 4 mom. som följer:

Gällande lydelse

9 §
 Tullfria är vanliga provianteringsförmödenheter för fartyg och luftfartyg i yrkesmässig internationell trafik samt bränsle och smörjmedel som fartyget för med sig till Finlands tullområde eller som levereras till fartyget på Finlands tullområde för dess eget bruk. Tullfriheten gäller även varor som konsumeras ombord på fartyget på Finlands tullområde.

Föreslagen lydelse

9 §
 Tullfria är vanliga provianteringsförmödenheter för fartyg och luftfartyg i yrkesmässig internationell trafik samt bränsle och smörjmedel som fartyget för med sig till Finlands tullområde eller som levereras till fartyget på Finlands tullområde för dess eget bruk, om inte i 4 mom. annat stadgas. Tullfriheten gäller även varor som konsumeras ombord på fartyget på Finlands tullområde.

Tullfria är dock inte varor avsedda att säljas till passagerare på resa till en annan medlemsstat för att medtas i passagerarens resgods. Med resa till en annan medlemsstat avses resa som inte omfattar mellanlandning i ett område utanför gemenskapens tullområde eller skatteområde. Angående tullplikt för varor som säljs till passagerare tillämpas dessutom stadgandena i lagen om beskatt-

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

ning i vissa fall av varor som säljes ombord på passagerarfartyg i utrikes trafik (397/1969).

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1999.

4.

Lag

om ändring av lagen om undantag för landskapet Åland i fråga om mervärdesskatte- och accislagstiftningen

Enligt riksdagens beslut

upphävs 12 § 4 mom. och 13 § 3 mom. lagen om undantag för landskapet Åland i fråga om mervärdesskatte- och accislagstiftningen av den 30 december 1996 (1266/1996), samt ändras 8 §, 12 § 1 mom. och 2 mom. 1 punkten samt 28 § som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

8 §

Vad som stadgas i 70 § 1—4 punkten samt 71 § 1 och 5 punkten mervärdesskattelagen tillämpas också då en vara transporteras från någon annan del av landet till landskapet Åland eller från landskapet Åland till någon annan del av landet. Skattefriheten enligt 70 § 3 och 4 punkten samt 71 § 5 punkten i nämnda lag förutsätter i detta fall inte att köparen är en utlänning som inte är skattskyldig i Finland.

Vad som stadgas i 70 § 1—4 punkten samt 71 § 1 och 5 punkten mervärdesskattelagen tillämpas också då en vara transporteras från landskapet Åland till en annan medlemsstat.

12 §

Vid tillämpning av 70 § 7 punkten och 71 § 3 punkten mervärdesskattelagen anses varan eller tjänsten ha blivit såld till en passagerare som reser utomlands på ett fartyg eller ett luftfartyg i yrkesmässig internationell trafik också då den har sålts till någon som reser på ett fartyg i yrkesmässig internationell trafik eller på ett luftfartyg i yrkesmässig trafik från landskapet Åland till någon annan del av landet eller från någon annan del av landet till landskapet och denna passagerare har en resebiljett eller något annat motsvarande dokument för transporten i fråga.

8 §

Vad som stadgas i 70 § 1 mom. 1—4 punkten samt 71 § 1 och 5 punkten mervärdesskattelagen tillämpas också då en vara transporteras från någon annan del av landet till landskapet Åland eller från landskapet Åland till någon annan del av landet. Skattefriheten enligt 70 § 1 mom. 3 och 4 punkten samt 71 § 5 punkten i nämnda lag förutsätter i detta fall inte att köparen är en utlänning som inte är skattskyldig i Finland.

Vad som stadgas i 70 § 1 mom. 1—4 punkten samt 71 § 1 och 5 punkten mervärdesskattelagen tillämpas också då en vara transporteras från landskapet Åland till en annan medlemsstat.

12 §

Vid tillämpning av 70 § 1 mom. 7 punkten och 71 § 3 punkten mervärdesskattelagen anses varan eller tjänsten ha blivit såld till en passagerare som reser utomlands på ett fartyg eller ett luftfartyg i yrkesmässig internationell trafik också då den har sålts till någon som reser på ett fartyg i yrkesmässig internationell trafik eller på ett luftfartyg i yrkesmässig trafik från landskapet Åland till någon annan del av landet eller från någon annan del av landet till landskapet och denna passagerare har en resebiljett eller något annat motsvarande dokument för transporten i fråga.

Gällande lydelse

Den försäljning av varor som avses i 1 mom. är skattefri endast till den del den gäller

1) de produkter som nämns i 70 a § 2 mom. mervärdesskattelagen och högst till de mängder som anges i nämnda lagrum,

Stadgandet i 70 a § 1 mom. 2 punkten mervärdesskattelagen tillämpas inte på försäljningen om avreseorten för transporten är belägen i landskapet Åland eller om transporten innefattar ett uppehåll i landskapet Åland.

13 §

Stadgandet i 70 a § 1 mom. 1 punkten mervärdesskattelagen tillämpas inte på försäljning av varor på flygplatser belägna i landskapet Åland.

28 §

Vad som i 16 § 6 punkten och 20 § 1 och 3 mom. lagen om påförande av accis stadgas om fartyg och luftfartyg i yrkesmässig internationell trafik tillämpas också då det är fråga om

1) fartyg och luftfartyg som går i yrkesmässig trafik mellan landskapet Åland och ett land utanför gemenskapen eller en annan medlemsstat än Finland,

2) luftfartyg i yrkesmässig trafik mellan landskapet Åland och det övriga Finland, eller

3) fartyg och luftfartyg i yrkesmässig trafik mellan Finland och ett land utanför gemenskapen eller en annan medlemsstat så att transporten innefattar ett uppehåll i landskapet Åland.

Föreslagen lydelse

Den försäljning av varor som avses i 1 mom. är skattefri endast till den del den gäller

1) de produkter som nämns i 95 § 2 mom. mervärdesskattelagen och högst till de mängder som anges i nämnda lagrum,

(4 mom. upphävs)

(3 mom. upphävs)

28 §

Vad som i 16 § 6 punkten och 20 § 1 mom. lagen om påförande av accis stadgas om fartyg eller luftfartyg i yrkesmässig internationell trafik tillämpas också då fråga är om

1) fartyg eller luftfartyg som går i yrkesmässig trafik mellan landskapet Åland och ett land utanför gemenskapen eller en annan medlemsstat än Finland,

2) luftfartyg i yrkesmässig trafik mellan landskapet Åland och det övriga Finland, eller

3) fartyg eller luftfartyg i yrkesmässig trafik mellan Finland och ett land utanför gemenskapen eller en annan medlemsstat på sådant sätt att transporten innefattar ett uppehåll i landskapet Åland.

Vid tillämpningen av 20 § 2 mom. lagen om påförande av accis anses produkterna ha blivit sålda till en passagerare som reser utanför gemenskapen också då de säljs till en passagerare som reser från landskapet Åland till en annan del av Finland, till en annan medlemsstat eller utanför gemenskapen, eller från en annan del av Finland till landskapet.

*Denna lag träder i kraft den 1 juli 1999.
I fråga om accisbeskattningen tillämpas denna lag på produkter som efter lagens ikraftträdande utlämnas från skattefritt lager,*

*Gällande lydelse**Föreslagen lydelse*

som mottas från en annan medlemsstat, som införts från ett område utanför gemenskapen eller som innehas i Finland i kommersiellt syfte.

I fråga om mervärdesbeskattningen tillämpas denna lag när en såld vara har levererats, skyldigheten att betala skatt för en importerad vara har uppstått eller vara har tagits i eget bruk efter att lagen trätt i kraft.
